

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing*

Verordening (EG) nr. 1348/2003 van de Commissie van 30 juli 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit	1
* Verordening (EG) nr. 1349/2003 van de Commissie van 29 juli 2003 houdende vaststelling van eenheidswaarden voor de bepaling van de douanewaarde van bepaalde aan bederf onderhevige goederen	3
* Verordening (EG) nr. 1350/2003 van de Commissie van 30 juli 2003 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 97/95 ten aanzien van de productie van aardappelzetmeel in het verkoopseizoen 2003/2004	7
* Verordening (EG) nr. 1351/2003 van de Commissie van 30 juli 2003 tot vaststelling van een aantal bepalingen voor het beheer van de eerste tranche van de kwantitatieve contingenten die in 2004 van toepassing zijn op bepaalde producten uit de Volksrepubliek China	8
* Verordening (Euratom) nr. 1352/2003 van de Commissie van 23 juli 2003 houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1209/2000 tot vaststelling van de procedures voor het doen van de mededelingen die zijn voorgeschreven in artikel 41 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie	15
* Verordening (EG) nr. 1353/2003 van de Commissie van 30 juli 2003 betreffende het beëindigen van de visserij op lodde door vissersvaartuigen die de vlag van een lidstaat voeren	18
Verordening (EG) nr. 1354/2003 van de Commissie van 30 juli 2003 tot wijziging van de restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat voor stropen en bepaalde andere producten van de suikersector	19
Verordening (EG) nr. 1355/2003 van de Commissie van 30 juli 2003 houdende wijziging van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector suiker die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen	21

Commissie

2003/564/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 28 juli 2003 betreffende de toepassing van Richtlijn 72/166/EEG van de Raad wat betreft de controle op de verzekering tegen de aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven** ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 2626) 23

2003/565/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 25 juli 2003 houdende verlenging van de in artikel 8, lid 2, van Richtlijn 91/414/EEG van de Raad vastgestelde periode** ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 2692) 40

2003/566/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 28 juli 2003 inzake de financiële bijdrage voor de uitvoering van door de lidstaten voor 2003 geplande acties voor de tenuitvoerlegging van de in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid geldende controle-, inspectie- en toezichtregelingen** (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 2693) 44

Besluiten aangenomen krachtens titel V van het Verdrag betreffende de Europese Unie

- * **Besluit 2003/567/GBVB van de Raad van 21 juli 2003 houdende uitvoering van Gemeenschappelijk Standpunt 1999/533/GBVB inzake de bijdrage van de Europese Unie tot de bevordering van de spoedige inwerkingtreding van het Alomvattend Kernstopverdrag (CTBT)** 53

Besluiten aangenomen krachtens titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie

- * **Kaderbesluit 2003/568/JBZ van de Raad van 22 juli 2003 inzake de bestrijding van corruptie in de privé-sector** 54

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 1348/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 juli 2003
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 juli 2003.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 299 van 1.11.2002, blz. 17.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 30 juli 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	060	56,0
	999	56,0
0707 00 05	052	103,8
	999	103,8
0709 90 70	052	74,2
	999	74,2
0805 50 10	382	53,6
	388	53,1
	524	54,9
	528	54,8
	999	54,1
0806 10 10	052	126,5
	220	168,2
	400	192,1
	600	150,1
	624	137,6
	999	154,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	79,1
	400	97,7
	508	73,1
	512	78,1
	528	50,3
	720	66,1
	800	184,8
	804	93,1
	999	90,3
0808 20 50	052	75,0
	388	64,3
	512	59,5
	528	63,8
	999	65,7
0809 10 00	052	164,7
	064	127,1
	066	109,1
	999	133,6
0809 20 95	052	297,1
	400	261,0
	404	250,6
	999	269,6
0809 30 10, 0809 30 90	052	157,1
	064	92,6
	094	123,1
	999	124,3
0809 40 05	064	82,7
	068	76,9
	094	70,3
	999	76,6

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 1349/2003 VAN DE COMMISSIE
van 29 juli 2003

**houdende vaststelling van eenheidswaarden voor de bepaling van de douanewaarde van bepaalde
aan bederf onderhevige goederen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2700/2000 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1335/2003 ⁽⁴⁾, inzonderheid op artikel 173, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In de artikelen 173 tot en met 177 van Verordening (EEG) nr. 2454/93 is bepaald dat de Commissie periodieke eenheidswaarden vaststelt voor de producten die zijn omschreven in de in bijlage 26 van genoemde verordening opgenomen klasse-indeling.

- (2) De toepassing van de regelen en maatstaven bepaald in voornoemde artikelen op de gegevens die overeenkomstig het bepaalde in artikel 173, lid 2, van voornoemde verordening aan de Commissie zijn medegedeeld, leidt ertoe voor de betrokken producten de eenheidswaarden vast te stellen die zijn vermeld in de bijlage bij de onderhavige verordening.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De eenheidswaarden bedoeld in artikel 173, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2454/93 worden vastgesteld zoals in de in de bijlage opgenomen lijst vermeld.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 augustus 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 juli 2003.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 302 van 19.10.1992, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 311 van 12.12.2000, blz. 17.

⁽³⁾ PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 187 van 26.7.2003, blz. 16.

BIJLAGE

Rubriek	Omschrijving	Bedrag van de eenheidswaarden/100 kg netto			
	Soort, variëteit, GN-code	EUR	DKK	SEK	GBP
1.10	Nieuwe aardappelen (primeurs) 0701 90 50	—	—	—	—
1.30	Uien (andere dan plantuitjes) 0703 10 19	37,32	277,35	343,07	26,53
1.40	Knoflook 0703 20 00	146,92	1 091,85	1 350,54	104,46
1.50	Prei ex 0703 90 00	40,98	304,55	376,71	29,14
1.80	Witte kool en rode kool 0704 90 10	52,34	388,98	481,14	37,21
1.90	Broccoli (Brassica oleracea L. convar. botrytis (L.) Alef var. italica Plenck) ex 0704 90 90	61,43	456,53	564,70	43,68
1.100	Chinese kool ex 0704 90 90	54,27	403,32	498,88	38,59
1.130	Wortelen ex 0706 10 00	18,15	134,89	166,84	12,90
1.140	Radijs ex 0706 90 90	92,37	686,47	849,11	65,68
1.160	Erwten (Pisum sativum), peultjes daaronder begrepen 0708 10 00	328,50	2 441,32	3 019,74	233,56
1.170	Bonen:				
1.170.1	— Bonen (Vigna spp., Phaseolus spp.) ex 0708 20 00	95,21	707,57	875,22	67,69
1.170.2	— Bonen (Phaseolus ssp. vulgaris var. Compressus Savi) ex 0708 20 00	93,80	697,09	862,26	66,69
1.200	Asperges:				
1.200.1	— Groene ex 0709 20 00	308,46	2 292,39	2 835,53	219,32
1.200.2	— Andere ex 0709 20 00	218,23	1 621,82	2 006,08	155,16
1.210	Aubergines 0709 30 00	68,55	509,48	630,19	48,74
1.220	Bleekselderij (Apium graveolens L., var. Dulce (Mill.) Pers.) ex 0709 40 00	79,14	588,14	727,49	56,27
1.230	Cantharellen 0709 59 10	816,97	6 071,48	7 510,00	580,87
1.240	Niet-scherpsmakende pepers 0709 60 10	112,98	839,67	1 038,61	80,33
1.270	Bataten (zoete aardappelen), geheel, vers (bestemd voor menselijke consumptie) 0714 20 10	99,40	738,71	913,73	70,67
2.30	Ananassen, vers ex 0804 30 00	116,75	867,62	1 073,19	83,01

Rubriek	Omschrijving	Bedrag van de eenheidswaarden/100 kg netto			
	Soort, variëteit, GN-code	EUR	DKK	SEK	GBP
2.40	Avocaten, vers ex 0804 40 00	178,55	1 326,96	1 641,36	126,95
2.50	Guaves en manga's, vers ex 0804 50 00	167,41	1 244,14	1 538,92	119,03
2.60	Sinaasappelen, andere dan pomeransen (bittere oranjeappelen), vers:				
2.60.1	— Bloedsinaasappelen en halfbloedsinaasappelen 0805 10 10	43,20	321,05	397,12	30,72
2.60.2	— Navels, navelines, navelates, salustiana's, verna's, valencia lates, maltaises, shamoutis, ovalis, trovita, hamlins 0805 10 30	46,70	347,08	429,31	33,21
2.60.3	— Andere 0805 10 50	31,20	231,87	286,81	22,18
2.70	Mandarijnen (tangerines en satsuma's daaronder begrepen), vers; clementines, wilkings en dergelijke kruisingen van citrusvruchten, vers:				
2.70.1	— Clementines ex 0805 20 10	74,45	553,29	684,38	52,93
2.70.2	— Montreales en satsuma's ex 0805 20 30	99,88	742,26	918,12	71,01
2.70.3	— Mandarijnen en wilkings ex 0805 20 50	62,97	467,96	578,83	44,77
2.70.4	— Tangerines en andere ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	52,34	389,00	481,17	37,22
2.85	Lemmetjes (Citrus aurantifolia, Citrus latifolia), vers 0805 50 90	78,19	581,06	718,73	55,59
2.90	Pompelmoezen en pomelo's of grapefruit, vers:				
2.90.1	— Witte ex 0805 40 00	75,65	562,21	695,41	53,79
2.90.2	— Roze ex 0805 40 00	89,83	667,58	825,75	63,87
2.100	Druiven voor tafelgebruik 0806 10 10	—	—	—	—
2.110	Watermeloenen 0807 11 00	36,02	267,68	331,10	25,61
2.120	Andere meloenen:				
2.120.1	— Amarillo, Cuper, Honey Dew (daaronder begrepen Cantalene), Onteniente, Piel de Sapo (daaronder begrepen Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro ex 0807 19 00	58,49	434,68	537,67	41,59
2.120.2	— Andere ex 0807 19 00	49,41	367,20	454,20	35,13
2.140	Peren:				
2.140.1	— Peren — Nashi (Pyrus pyrifolia), Peren — Ya (Pyrus bretschneideri) ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.140.2	— Andere ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.150	Abrikozen ex 0809 10 00	114,30	849,44	1 050,70	81,27
2.160	Kersen 0809 20 95 0809 20 05	538,04	3 998,55	4 945,93	382,55

Rubriek	Omschrijving	Bedrag van de eenheidswaarden/100 kg netto			
	Soort, variëteit, GN-code	EUR	DKK	SEK	GBP
2.200	Aardbeien 0810 10 00	382,57	2 843,17	3 516,81	272,01
2.205	Frambozen 0810 20 10	304,95	2 266,30	2 803,25	216,82
2.210	Blauwe bosbessen (vruchten van de <i>Vaccinium myrtillus</i>) 0810 40 30	296,97	2 206,99	2 729,90	211,15
2.220	Kiwi's (<i>Actinidia chinensis</i> Planch.) 0810 50 00	144,05	1 070,57	1 324,22	102,42
2.230	Granaatappels ex 0810 90 95	381,46	2 834,90	3 506,57	271,22
2.240	Kaki-appels (daaronder begrepen Sharonvrucht) ex 0810 90 95	318,82	2 369,37	2 930,75	226,68
2.250	Litchis ex 0810 90 30	242,87	1 804,94	2 232,59	172,68

VERORDENING (EG) Nr. 1350/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 juli 2003
tot wijziging van Verordening (EG) nr. 97/95 ten aanzien van de productie van aardappelzetmeel
in het verkoopseizoen 2003/2004

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1104/2003⁽²⁾, en met name op artikel 8, lid 5,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1868/94 van de Raad van 27 juli 1994 tot vaststelling van een contingentieringsregeling voor de productie van aardappelzetmeel⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 962/2002⁽⁴⁾, en met name op artikel 8,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De bedragen voor het verkoopseizoen 2001/2002 wat betreft de minimumprijs en het aan de telers te betalen bedrag die zijn vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 1766/92, en de premie voor de zetmeelproducenten die is vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1868/94, blijven ongewijzigd voor de verkoopseizoenen 2002/2003 en 2003/2004.
- (2) In bijlage II bij Verordening (EG) nr. 97/95 van de Commissie van 17 januari 1995 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad wat betreft de minimumprijs en het compensatiebedrag die aan de aardappel telers moeten worden betaald, en van Verordening (EG) nr. 1868/94 van de Raad tot vaststelling van een contingentieringsregeling voor de productie van aardappelzetmeel⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1425/2002⁽⁶⁾, zijn de minimumprijs, de premie voor de zetmeelproducent en het aan de telers te betalen bedrag vastgesteld per gewichtseenheid van de aardappelen, rekening houdend

met het zetmeelgehalte en het onderwatergewicht van 5 050 g aardappelen tot het verkoopseizoen 2002/2003. Deze bijlage II moet dus worden aangepast met het oog op de toepassing ervan gedurende het verkoopseizoen 2003/2004 met dezelfde bedragen als die welke in de verkoopseizoenen 2001/2002 en 2002/2003 werden toegepast.

- (3) Om de verkoopseizoenen te laten aansluiten, moeten de in deze verordening vastgestelde maatregelen ingaan op 1 juli 2003.
- (4) Verordening (EG) nr. 97/95 moet dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In bijlage II bij Verordening (EG) nr. 97/95 wordt de tussentitel „Deel B: Verkoopseizoenen 2001/2002 en 2002/2003” vervangen door „Deel B: Verkoopseizoenen 2001/2002, 2002/2003 en 2003/2004”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 juli 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 158 van 27.6.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 197 van 30.7.1994, blz. 4.

⁽⁴⁾ PB L 149 van 7.6.2002, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 16 van 24.1.1995, blz. 3.

⁽⁶⁾ PB L 206 van 3.8.2002, blz. 3.

**VERORDENING (EG) Nr. 1351/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 juli 2003**

tot vaststelling van een aantal bepalingen voor het beheer van de eerste tranche van de kwantitatieve contingenten die in 2004 van toepassing zijn op bepaalde producten uit de Volksrepubliek China

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 520/94 van de Raad van 7 maart 1994 houdende de totstandbrenging van een communautaire procedure voor het beheer van kwantitatieve contingenten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 2, leden 3 en 4, artikel 6, lid 3, en de artikelen 13, 23 en 24,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Raad heeft bij Verordening (EG) nr. 519/94 van 7 maart 1994 betreffende de gemeenschappelijke regeling voor de invoer uit bepaalde derde landen en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 1765/82, (EEG) nr. 1766/82 en (EEG) nr. 3420/83 ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 427/2003 ⁽⁴⁾, jaarlijkse kwantitatieve contingenten ingesteld voor bepaalde producten van oorsprong uit de Volksrepubliek China die in bijlage I bij die verordening zijn opgenomen. Het bepaalde in Verordening (EG) nr. 520/94 is van toepassing op die contingenten.
- (2) De Commissie heeft vervolgens haar goedkeuring gehecht aan Verordening (EG) nr. 738/94 ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 983/96 ⁽⁶⁾, tot vaststelling van een aantal bepalingen ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 520/94. Deze bepalingen zijn van toepassing op het beheer van de bovengenoemde contingenten, onder voorbehoud van het bepaalde in de onderhavige verordening.
- (3) Vanwege bepaalde kenmerken van de Chinese economie, de seizoensgebonden levering van bepaalde producten en de voor het vervoer benodigde tijd, worden handelscontracten voor aan de contingenten onderworpen producten over het algemeen vóór aanvang van het contingentjaar gesloten. Voorkomen dient te worden dat de voorgenomen invoer door administratieve knelpunten wordt bemoeilijkt. Om de continuïteit van het handelsverkeer te waarborgen, dienen de regelingen voor het beheer en de toewijzing van de eerste tranche van de voor 2004 te openen contingenten vóór aanvang van het contingentjaar te worden vastgesteld.
- (4) Bij onderzoek van de verschillende methoden voor het beheer van contingenten waarin Verordening (EG) nr. 520/94 voorziet, is gebleken dat de op de traditionele handelsstromen gebaseerde methode in dit geval het meest geschikt is. Bij toepassing van deze methode worden de contingenten in twee delen verdeeld, waarvan het ene aan de traditionele importeurs en het andere aan de overige aanvragers van een vergunning wordt toegevoegd.
- (5) Dit is de meest geschikte methode gebleken om voor de betrokken importeurs uit de Gemeenschap de continuïteit van de handelsactiviteiten te waarborgen en verstoring van de handelsstromen te voorkomen.
- (6) De referentieperiode die in de eerdere verordening inzake het beheer van deze contingenten was gebruikt voor de toewijzing van het deel van de contingenten dat aan de traditionele importeurs werd toegewezen, kan niet worden aangepast. De jaren 2000 en 2001 werden gekenmerkt door een aantal verstoringen, zoals met name meer dan een verdubbeling van het aantal aanvragen uit één lidstaat, waardoor aan de afzonderlijke niet-traditionele importeurs in alle lidstaten aanzienlijk geringere hoeveelheden konden worden toegewezen. In 2002 was er een aanzienlijke stijging van het aantal aanvragen van niet-traditionele importeurs uit het Verenigd Koninkrijk naar andere lidstaten, hetgeen wijst op pogingen om de voorschriften inzake gerelateerde personen te omzeilen. Ook lopen er onderzoeken naar een aantal houders van vergunningen voor de jaren 2002 en 2003 die mogelijk de voorschriften inzake verbonden personen hebben geschonden. De jaren 1998 en 1999 zijn derhalve van de recente jaren het meest representatief voor het handelsverkeer in de betrokken producten. Traditionele importeurs moeten derhalve aantonen dat zij in 1998 of 1999 producten uit de Volksrepubliek China hebben ingevoerd waarop deze contingenten betrekking hebben.
- (7) Gebleken is dat de in artikel 12 van Verordening (EG) nr. 520/94 genoemde methode van toewijzing, namelijk op volgorde van de binnenkomst van de aanvragen, voor de toewijzing van het voor niet-traditionele importeurs bestemde deel van het contingent minder geschikt kan zijn. Het is derhalve, in overeenstemming met artikel 2, lid 2, onder c), van Verordening (EG) nr. 520/94, wenselijk te voorzien in een verdeling naar rato van de gevraagde hoeveelheden, door middel van een gelijktijdig onderzoek van de ingediende aanvragen voor invoervergunningen overeenkomstig artikel 13 van Verordening (EG) nr. 520/94.
- (8) De Commissie acht het noodzakelijk te bepalen dat ondernemers die als niet-traditionele importeurs een aanvraag indienen en die verbonden personen zijn zoals bedoeld in artikel 143 van Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993, houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽⁷⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 881/2003 ⁽⁸⁾, voor elk deel van de contingenten dat voor niet-traditionele importeurs is bestemd, slechts één aanvraag mogen indienen. Om speculatieve aanvragen te voorkomen, dient de hoeveelheid die niet-traditionele importeurs kunnen aanvragen, tot een bepaald maximum te worden beperkt.

⁽¹⁾ PB L 66 van 10.3.1994, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 67 van 10.3.1994, blz. 89.

⁽⁴⁾ PB L 65 van 8.3.2003, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 87 van 31.3.1994, blz. 47.

⁽⁶⁾ PB L 131 van 1.6.1996, blz. 47.

⁽⁷⁾ PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1.

⁽⁸⁾ PB L 134 van 29.5.2003, blz. 1.

- (9) Het deel van het contingent dat voor traditionele importeurs bestemd is, dient te worden vastgesteld op 75 % en dat voor niet-traditionele importeurs op 25 %.
- (10) Het is tevens passend hoeveelheden die door niet-traditionele importeurs niet worden opgenomen, over te dragen naar de traditionele importeurs, teneinde ervoor te zorgen dat deze hoeveelheden kunnen worden toegevoegd in het jaar dat zij zijn vastgesteld.
- (11) Er dient een termijn te worden vastgesteld waarbinnen de traditionele en niet-traditionele importeurs hun aanvragen voor invoervergunningen moeten indienen, willen zij voor de toewijzing van een deel van het contingent in aanmerking komen.
- (12) De lidstaten dienen de Commissie, overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EG) nr. 520/94, in kennis te stellen van de aanvragen voor invoervergunningen die zij hebben ontvangen. De gegevens betreffende de vroegere invoer van de traditionele importeurs moeten in dezelfde eenheid worden opgegeven als die waarin het betrokken contingent is uitgedrukt.
- (13) Gezien de uitbreiding van de Europese Unie op 1 mei 2004, is het wenselijk de contingenten voor 2004 in twee tranches toe te wijzen, de eerste tranche van januari tot en met april 2004 aan importeurs in de huidige lidstaten en de tweede tranche van mei tot en met december 2004 aan importeurs in alle landen die na mei 2004 lidstaat zijn.
- (14) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het comité voor het beheer van de contingenten dat bij artikel 22 van Verordening (EG) nr. 520/94 is ingesteld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bij deze verordening worden de bepalingen vastgesteld die in 2004 van toepassing zijn op het beheer van de in bijlage I bij Verordening (EG) nr. 427/2003 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 519/94 bedoelde kwantitatieve contingenten.

Vanwege de uitbreiding van de Europese Unie in mei 2004 worden de contingenten voor 2004 toegewezen in twee afzonderlijke tranches. Bij deze verordening worden de contingenten voor de periode van januari tot en met april 2004 toegewezen.

Verordening (EG) nr. 738/94 tot vaststelling van een aantal bepalingen ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 520/94 is van toepassing onder voorbehoud van de specifieke bepalingen van deze verordening.

Artikel 2

1. De in artikel 1 bedoelde kwantitatieve contingenten worden toegewezen volgens de op de traditionele handelsstromen gebaseerde methode bedoeld in artikel 2, lid 2, onder a), van Verordening (EG) nr. 520/94.

2. De aan traditionele importeurs en niet-traditionele importeurs toe te wijzen delen van elk contingent zijn vermeld in bijlage I bij deze verordening.

3. a) Het voor de niet-traditionele importeurs bestemde deel wordt toegewezen in verhouding tot de aangevraagde hoeveelheden. De hoeveelheid die door iedere aanvrager kan worden aangevraagd, mag de in bijlage II aangegeven hoeveelheid niet overschrijden.
- b) Ondernemers die verbonden personen zijn, zoals gedefinieerd in artikel 143 van Verordening (EEG) nr. 2454/93, mogen voor de in de aanvraag omschreven goederen slechts één aanvraag indienen voor het deel van het contingent dat voor niet-traditionele importeurs is bestemd. Naast de verklaring die vereist is op grond van artikel 3, lid 2, onder g), van Verordening (EG) nr. 738/94, zoals gewijzigd bij artikel 1 van Verordening (EG) nr. 983/96, dient bij de aanvraag voor een vergunning voor het deel van het contingent dat voor niet-traditionele importeurs is bestemd, te worden verklaard dat de aanvrager niet verbonden is met een andere vergunningaanvrager voor het deel van het betreffende contingent dat voor niet-traditionele importeurs is bestemd.
- c) Het niet toegewezen deel van de hoeveelheden die voor niet-traditionele importeurs zijn bestemd, wordt toegevoegd aan de hoeveelheden die voor traditionele importeurs zijn bestemd.

Artikel 3

Aanvragen voor invoervergunningen kunnen bij de in bijlage III vermelde bevoegde administratieve instanties worden ingediend met ingang van de dag volgende op die van de bekendmaking van deze verordening in het *Publicatieblad van de Europese Unie* tot 19 september 2003 om 15.00 uur (plaatselijke tijd te Brussel).

Artikel 4

1. Voor de toewijzing van het voor traditionele importeurs bestemde deel van elk contingent worden als traditionele importeurs die importeurs beschouwd die kunnen aantonen dat zij gedurende het kalenderjaar 1998 of 1999 goederen hebben ingevoerd.

2. De in artikel 7 van Verordening (EG) nr. 520/94 bedoelde bewijsstukken dienen betrekking te hebben op in het kalenderjaar 1998 of 1999 in het vrije verkeer gebrachte producten uit de Volksrepubliek China waarvoor de kwantitatieve contingenten gelden waarop de vergunningaanvraag betrekking heeft.

3. In plaats van de in artikel 7, eerste streepje, van Verordening (EG) nr. 520/94 bedoelde bewijsstukken kan de aanvrager zijn vergunningaanvraag vergezeld doen gaan van een door de bevoegde nationale instanties opgesteld en gecertificeerd bewijsstuk, gebaseerd op de douanegegevens waarover deze beschikken, met betrekking tot de invoer van de betrokken producten in het kalenderjaar 1998 of 1999, hetzij door hemzelf, hetzij, indien van toepassing, door een handelaar wiens activiteiten hij heeft voortgezet.

Artikel 5

De lidstaten delen de Commissie uiterlijk op 15 oktober 2003, om 10.00 uur (plaatselijke tijd te Brussel), het aantal ontvangen aanvragen voor invoervergunningen en de totale gevraagde hoeveelheden mee, alsmede, wat de aanvragen van traditionele importeurs betreft, de hoeveelheden die in elk jaar van de in artikel 4, lid 1, bedoelde referentieperiode door traditionele importeurs werden ingevoerd.

Artikel 6

Uiterlijk op 15 november 2003 stelt de Commissie de kwantitatieve criteria vast aan de hand waarvan de bevoegde nationale autoriteiten bepalen of aan de aanvraag van een importeur kan worden voldaan.

Artikel 7

De invoervergunningen zijn vanaf 1 januari 2004 één jaar geldig.

Artikel 8

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 juli 2003.

Voor de Commissie
Pascal LAMY
Lid van de Commissie

BIJLAGE I

Toewijzing van de contingenten

Productomschrijving	GS/GN-code	Voor traditionele importeurs bestemd deel 75 %	Voor niet-traditionele importeurs bestemd deel 25 %
Schoeisel, vallende onder de GS/GN-codes	ex 6402 99 ⁽¹⁾	13 650 776 paar	4 550 259 paar
	6403 51 6403 59	1 067 332 paar	355 777 paar
	ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾	4 225 827 paar	1 408 609 paar
	ex 6404 11 ⁽²⁾	6 355 749 paar	2118 583 paar
	6404 19 10	11 121 637 paar	3 707 212 paar
Vaatwerk, andere huishoudelijke artikelen en toiletartikelen, van porselein, vallende onder de GS/GN-code	6911 10	21 027 ton	7009 ton
Vaatwerk, andere huishoudelijke artikelen en toiletartikelen, van keramische stoffen, andere dan porselein, vallende onder de GS/GN-code	6912 00	15 909 ton	5 303 ton

⁽¹⁾ Met uitzondering van volgens een speciale techniek vervaardigd schoeisel: schoeisel voor sportbeoefening met een cif-prijs per paar van 9 EUR of meer, voorzien van een gegoten, niet-gespoten zool bestaande uit één of meer lagen, vervaardigd van synthetische materialen, speciaal ontworpen om schokken als gevolg van verticale of zijwaartse bewegingen op te vangen en met technische kenmerken zoals luchtdichte kussentjes gevuld met gas of vloeistoffen, met mechanische bestanddelen die schokken opvangen of neutraliseren, of met materialen zoals polymeren met een lage dichtheid.

⁽²⁾ Met uitzondering van:

- a) schoeisel ontworpen voor sportbeoefening, met een niet-gespoten zool, voorzien van punten, spijkertjes, klemmen, dwarsreepjes en dergelijke, of uitgerust met voorzieningen voor het bevestigen daarvan;
- b) volgens een speciale techniek vervaardigd schoeisel: schoeisel voor sportbeoefening met een cif-prijs per paar van 9 EUR of meer, voorzien van een gegoten, niet-gespoten zool bestaande uit één of meer lagen, vervaardigd van synthetische materialen, speciaal ontworpen om schokken als gevolg van verticale of zijwaartse bewegingen op te vangen en met technische kenmerken zoals luchtdichte kussentjes gevuld met gas of vloeistoffen, met mechanische bestanddelen die schokken opvangen of neutraliseren, of met materialen zoals polymeren met een lage dichtheid.

BIJLAGE II

Maximale door niet-traditionele importeurs aan te vragen hoeveelheid

Productomschrijving	GS/GN-code	Vaste maximumhoeveelheid
Schoeisel, vallende onder de GS/GN-codes	ex 6402 99 ⁽¹⁾	5 000 paar
	6403 51 6403 59	5 000 paar
	ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾	5 000 paar
	ex 6404 11 ⁽²⁾	5 000 paar
	6404 19 10	5 000 paar
Vaatwerk, andere huishoudelijke artikelen en toiletartikelen, van porselein, vallende onder de GS/GN-code	6911 10	5 ton
Vaatwerk, andere huishoudelijke artikelen en toiletartikelen, van keramische stoffen, andere dan porselein, vallende onder de GS/GN-code	6912 00	5 ton

⁽¹⁾ Met uitzondering van volgens een speciale techniek vervaardigd schoeisel: schoeisel voor sportbeoefening met een cif-prijs per paar van 9 EUR of meer, voorzien van een gegoten, niet-gespoten zool bestaande uit één of meer lagen, vervaardigd van synthetische materialen, speciaal ontworpen om schokken als gevolg van verticale of zijwaartse bewegingen op te vangen en met technische kenmerken zoals luchtdichte kussentjes gevuld met gas of vloeistoffen, met mechanische bestanddelen die schokken opvangen of neutraliseren, of met materialen zoals polymeren met een lage dichtheid.

⁽²⁾ Met uitzondering van:

- a) schoeisel ontworpen voor sportbeoefening, met een niet-gespoten zool, voorzien van punten, spijkertjes, klemmen, dwarsreepjes en dergelijke, of uitgerust met voorzieningen voor het bevestigen daarvan;
- b) volgens een speciale techniek vervaardigd schoeisel: schoeisel voor sportbeoefening met een cif-prijs per paar van 9 EUR of meer, voorzien van een gegoten, niet-gespoten zool bestaande uit één of meer lagen, vervaardigd van synthetische materialen, speciaal ontworpen om schokken als gevolg van verticale of zijwaartse bewegingen op te vangen en met technische kenmerken zoals luchtdichte kussentjes gevuld met gas of vloeistoffen, met mechanische bestanddelen die schokken opvangen of neutraliseren, of met materialen zoals polymeren met een lage dichtheid.

BIJLAGE III

Bevoegde nationale instanties

1. BELGIQUE/BELGIË

Service public fédéral „Économie, PME, classes moyennes et Énergie”

Administration du potentiel économique
 Politiques d'accès aux marchés, Service „Licences”
Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand & Energie
 Bestuur Economisch Potentieel
 Markttoegangsbeleid, Dienst Vergunningen
 Rue Général-Leman 60, Generaal Lemanstraat 60
 B-1040 Bruxelles/Brussel
 Téléphone/Tel. (32-2) 206 58 16
 Télécopieur/Fax (32-2) 230 83 22/231 14 84

2. DANMARK

Erhvervs- og Boligstyrelsen

Vejlsøvej 29
 DK-8600 Silkeborg
 Tlf. (45) 35 46 60 30
 Fax (45) 35 46 64 01

3. DEUTSCHLAND

Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA)

Frankfurter Straße 29-35
 D-65760 Eschborn
 Tel. (49) 619 69 08-0
 Fax (49) 619 69 42 26/(49) 619 69 08-800

4. GREECE

**Ministry of Economy & Finance
 General Directorate of Policy Planning & Implementation****Directorate of International Economic Issues**

1, Kornarou Street
 GR-
 Athens 105-63
 Tel.: (30-210) 328 60 31/328 60 32
 Fax: (30-210) 328 60 94/328 60 59

5. ESPAÑA

Ministerio de Economía y Hacienda

Dirección General de Comercio Exterior
 Paseo de la Castellana, 162
 E-28046 Madrid
 Tel. (34) 913 49 38 94/913 49 37 78
 Fax (34) 913 49 38 32/913 49 37 40

6. FRANCE

Service des titres du commerce extérieur

8, rue de la Tour-des-Dames
 F-75436 Paris Cedex 09
 Téléphone (33-1) 55 07 46 69/95
 Télécopieur (33-1) 55 07 48 32/34/35

7. IRELAND

Department of Enterprise, Trade and Employment

Licensing Unit, Block C
 Earlsfort Centre
 Hatch Street
 Dublin 2
 Ireland
 Tel. (353-1) 631 25 41
 Fax (353-1) 631 25 62

8. ITALIA

Ministero del Commercio con l'estero

Direzione Generale per la Politica commerciale e la gestione del regime degli scambi — Disivione VII
 Viale America, 341
 I-00144 Roma
 Tel. (39) 06 599 31/06 59 93 24 19/06 59 93 24 00
 Fax (39) 06 592 55 56

9. LUXEMBOURG

Ministère des affaires étrangères

Office des licences
 Boîte postale 113
 L-2011 Luxembourg
 Téléphone (352) 22 61 62
 Télécopieur (352) 46 61 38

10. NEDERLAND

Belastingdienst/Douane

Engelse Kamp 2
 Postbus 30003
 9700 RD Groningen
 Nederland
 Tel. (31-50) 523 91 11
 Fax (31-50) 523 22 10

11. ÖSTERREICH

**Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit
 Außenwirtschaftsadministration**

Abteilung C2/2
 Stubenring 1
 A-1011 Wien
 Tel. (43) 1 711 00 0
 Fax (43) 1 711 00 83 86

12. PORTUGAL

Ministério das Finanças

Direcção-Geral das Alfândegas e dos Impostos Especiais sobre o Consumo, Edifício da Alfândega de Lisboa
 Largo do Terreiro do Trigo
 P-1100 Lisboa
 Tel.: (351-21) 881 42 63
 Fax: (351-21) 881 42 61

13. SUOMI/FINLAND

Tullihallitus/Tullstyrelsen
Erottajankatu/Skillnadsgatan 2
FIN-00101 Helsinki/Helsingfors
P./Tel: (358-9) 6141
F. (358-9) 614 28 52

14. SVERIGE

Kommerskollegium
Box 6803
S-113 86 Stockholm
Tfn (46-8) 690 48 00
Fax (46-8) 30 67 59

15. UNITED KINGDOM

Department of Trade and Industry
Import Licensing Branch
Queensway House
West Precinct
Billingham
TS23 2NF
United Kingdom
Tel. (44-1642) 36 43 33/36 43 34
Fax (44-1642) 53 35 57

**VERORDENING (EURATOM) Nr. 1352/2003 VAN DE COMMISSIE
van 23 juli 2003**

houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1209/2000 tot vaststelling van de procedures voor het doen van de mededelingen die zijn voorgeschreven in artikel 41 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, en met name op de artikelen 41 tot en met 44,

Gelet op Verordening (Euratom) nr. 2587/1999 van de Raad van 2 december 1999 tot vaststelling van de investeringsprojecten die krachtens artikel 41 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor atoomenergie aan de Commissie moeten worden meegedeeld ⁽¹⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Ter vergroting van de doorzichtigheid en de rechtszekerheid is het noodzakelijk de bestaande regels aan te scherpen en de werkwijzen vast te leggen die door de Commissie worden toegepast om de besprekingen te voeren en de investeringsprojecten te onderzoeken die in verband staan met de doelstellingen van het Euratom-Verdrag.
- (2) De mededeling aan de Commissie van investeringsprojecten voor nieuwe installaties alsmede voor vervanging of verbouwing die beantwoorden aan de door de Raad in Verordening (Euratom) nr. 2587/1999 vastgestelde criteria dient te worden gedaan door middel van een formulier dat op papier of in een elektronische versie kan worden toegezonden. Ter wille van de rechtszekerheid moet aan de persoon of onderneming die een mededeling heeft gezonden, worden bevestigd dat de Commissie deze heeft ontvangen.
- (3) De termijn waarbinnen de Commissie overeenkomstig artikel 43 van het Euratom-Verdrag onderzoek moet doen, besprekingen moet voeren en haar standpunt moet bepalen, dient te worden vastgesteld op twee maanden te rekenen vanaf de ontvangst van de volledige mededeling „Door derden gemaakte opmerkingen dienen door de Commissie aan de betrokken personen of ondernemingen te worden doorgegeven”, zodat zij daarop kunnen reageren. Ter wille van de rechtszekerheid dienen het onderzoek en de besprekingen te worden afgesloten met een aanbeveling, zoals bedoeld in artikel 124 van het Euratom-Verdrag.
- (4) In alle gevallen waarin de Commissie op grond van een inleidend onderzoek vaststelt dat in het licht van Verordening (Euratom) nr. 2587/1999 twijfel bestaat over de overeenstemming met de doelstellingen van het Euratom-Verdrag, dient een gedetailleerde onderzoeks- en besprekingsprocedure te worden ingeleid om de Commissie in staat te stellen, alle nodige gegevens te verzamelen om haar taken krachtens het Euratom-Verdrag te vervullen en om de betrokken personen en ondernemingen de gelegenheid te geven hun opmerkingen te maken.

- (5) Na bestudering van de door de betrokken personen of ondernemingen gemaakte opmerkingen dient de Commissie, zodra alle twijfel is weggenomen, haar onderzoek met een definitieve aanbeveling af te sluiten.
- (6) Teneinde een gecoördineerde ontwikkeling van de investeringen op nucleair gebied te bevorderen is het dienstig op efficiënte wijze toe te zien op de maatregelen die uiteindelijk overeenkomstig de aanbeveling van de Commissie door de betrokken personen of ondernemingen zijn getroffen.
- (7) Om ervoor te zorgen dat het Euratom-Verdrag juist en doeltreffend wordt toegepast, dient de Commissie de mogelijkheid te hebben haar aanbeveling te herroepen wanneer deze op onjuiste informatie was gebaseerd.
- (8) Het is passend het publiek over de investeringsprojecten in te lichten, terwijl tevens het in artikel 44 van het Euratom-Verdrag neergelegde beginsel moet worden nageleefd, dat het goedvinden van de betrokken lidstaten en ondernemingen noodzakelijk is. Terwille van de doorzichtigheid en de rechtszekerheid is het passend alle medegedeelde investeringsprojecten en alle aangenomen aanbevelingen bekend te maken. De Commissie dient ook een jaarlijks verslag te publiceren dat de uitvoering van de gedane aanbevelingen beschrijft, alsook de door de betrokken personen en ondernemingen in antwoord op het standpunt van de Commissie getroffen maatregelen.
- (9) Mochten deze investeringen niet nodig zijn voor of verder gaan dan op grond van de doelstellingen van het Euratom-Verdrag vereist is, of mocht de overheidsfinanciering daarvan de mededinging op de interne markt vervalsen of dreigen te vervalsen, dan laat de onderhavige verordening de toepassing van het EG-Verdrag onverlet.
- (10) Verordening (EG) nr. 1209/2000 van de Commissie ⁽²⁾ dient derhalve dienovereenkomstig te worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 1209/2000 wordt als volgt gewijzigd:

1. De titel komt als volgt te luiden:
„Verordening (Euratom) nr. 1209/2000 van de Commissie van 8 juni 2000 tot vaststelling van de procedures voor het onderzoek van de bij artikel 41 van het Euratom-Verdrag voorgeschreven mededelingen”.

⁽¹⁾ PB L 315 van 9.12.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 138 van 9.6.2000, blz. 12.

2. Artikel 1 komt als volgt te luiden:

„Artikel 1

1. Investeringsprojecten voor nieuwe installaties alsmede voor vervanging of verbouwing, welke naar aard en omvang beantwoorden aan de criteria die bij Verordening (Euratom) nr. 2587/1999 zijn vastgesteld, worden aan de Commissie meegedeeld op het in de bijlage bij deze verordening opgenomen formulier.

Dit formulier kan op papier of elektronisch worden ingediend.

2. De Commissie geeft de betrokken personen of ondernemingen onverwijld kennis van de ontvangst van een mededeling.”.

3. De volgende artikelen 3 bis tot en met 3 septies worden ingevoegd:

„Artikel 3 bis

1. De Commissie onderzoekt de mededeling zodra zij deze heeft ontvangen. De Commissie maakt haar standpunt in een aanbeveling kenbaar.

2. Wanneer de Commissie na een onderzoek vaststelt dat het medegedeelde investeringsproject geen twijfel doet rijzen aangaande de doelstellingen van en de overeenstemming met het Euratom-Verdrag, legt zij deze vaststelling vast en maakt zij haar standpunt kenbaar door middel van een aanbeveling die aan de betrokken personen, ondernemingen en lidstaten wordt medegedeeld.

3. Wanneer de Commissie na een onderzoek vaststelt dat het medegedeelde investeringsproject twijfel doet rijzen aangaande de doelstellingen van en de overeenstemming met het Euratom-Verdrag, leidt zij een gedetailleerde onderzoeksprocedure in met het oog op een verdere grondige bespreking van alle aspecten van het investeringsproject die in verband staan met de doelstellingen van dat Verdrag.

4. Een aanbeveling overeenkomstig lid 2 en de inleiding van de gedetailleerde onderzoeksprocedure, bedoeld in lid 3, gebeuren binnen twee maanden. Deze termijn gaat in op de dag volgende op de ontvangst van een volledige mededeling die aan de onderhavige verordening en Verordening (Euratom) nr. 2587/1999 voldoet. De mededeling wordt als volledig beschouwd indien de Commissie binnen twee maanden na ontvangst daarvan, dan wel na ontvangst van gevraagde aanvullende informatie, geen verdere informatie verlangt.

5. Wanneer de Commissie binnen de in lid 4 genoemde termijn geen aanbeveling heeft gedaan overeenkomstig lid 2 noch heeft gehandeld, wordt het investeringsproject geacht met de doelstellingen en bepalingen van het Euratom-Verdrag in overeenstemming te zijn.

Artikel 3 ter

1. Wanneer de Commissie van oordeel is dat de door de betrokken persoon of onderneming verstrekte informatie over een aan haar medegedeeld investeringsproject onvolledig is, verzoekt zij om alle noodzakelijke informatie. Wanneer de betrokken persoon of onderneming aan dat verzoek gevolg geeft, stelt de Commissie die persoon of onderneming van de ontvangst van het antwoord in kennis.

2. Wanneer de betrokken persoon of onderneming de gevraagde informatie niet binnen de door de Commissie gestelde termijn verstrekt of onvolledige informatie verstrekt, zendt de Commissie een herinnering, waarin zij een passende bijkomende termijn voor het verstrekken van de informatie toestaat.

Artikel 3 quater

1. Bij de inleiding van de gedetailleerde onderzoeksprocedure geeft de Commissie een overzicht van de relevante feitelijke en juridische aspecten, alsook een voorlopige beoordeling van het investeringsproject in verband met de bepalingen en doelstellingen van het Euratom-Verdrag en Verordening (Euratom) nr. 2587/1999. De Commissie verzoekt de betrokken personen of ondernemingen hun opmerkingen te maken en verder met de Commissie te bespreken binnen een voorgeschreven termijn die normaal niet meer dan twee maanden bedraagt.

2. De betrokken persoon of onderneming wordt aanbevolen het investeringsproject niet uit te voeren, voordat de Commissie haar aanbeveling inzake dat project heeft gedaan of dit wordt geacht met de doelstellingen en bepalingen van het Euratom-Verdrag in overeenstemming te zijn, zoals bedoeld in artikel 3 bis, lid 5.

Artikel 3 quinquies

1. Wanneer de Commissie vaststelt, waar passend na bespreking met en/of wijziging door de betrokken personen of ondernemingen, dat het investeringsproject met de doelstellingen en bepalingen van het Euratom-Verdrag in overeenstemming is, legt zij dit standpunt in een aanbeveling vast die aan de betrokken personen, ondernemingen en lidstaat wordt medegedeeld.

2. Wanneer de Commissie vaststelt, waar passend na bespreking met en/of wijziging door de betrokken personen of ondernemingen, dat het medegedeelde investeringsproject niet met de doelstellingen en bepalingen van het Euratom-Verdrag in overeenstemming is, maakt zij dit standpunt kenbaar door middel van een aanbeveling aan de betrokken personen, ondernemingen en lidstaat.

3. Het in lid 1 en lid 2 bedoelde standpunt wordt vastgesteld zodra de in artikel 3 bis, lid 3, bedoelde twijfel is weggenomen. De Commissie streeft zoveel mogelijk ernaar, binnen zes maanden na de inleiding van de gedetailleerde onderzoeksprocedure een aanbeveling vast te stellen.

4. Na het verstrijken van de in lid 3 genoemde termijn stelt de Commissie, indien de betrokken persoon of onderneming daarom verzoekt, binnen twee maanden een aanbeveling vast op basis van de informatie waarover zij beschikt.

Artikel 3 sexies

Na een definitieve aanbeveling over het betrokken investeringsproject te hebben vastgesteld, gaat de Commissie na welke specifieke maatregelen ingevolge haar aanbeveling zijn getroffen of zijn voorgenomen, en bespreekt zij deze zo nodig met de betrokken personen of ondernemingen.

Artikel 3 septies

De Commissie kan een krachtens artikel 3 bis en artikel 3 quinquies gedane aanbeveling herroepen, wanneer de informatie die een bepalende factor voor die aanbeveling was, onjuist was, na de betrokken personen of ondernemingen in de gelegenheid te hebben gesteld hun opmerkingen te maken.

Alvorens haar aanbeveling te herroepen en een nieuwe aanbeveling vast te stellen, leidt de Commissie de gedetailleerde onderzoeksprocedure overeenkomstig artikel 3 bis, lid 3, in."

4. De volgende artikelen 4 bis en 4 ter worden ingevoegd:

„Artikel 4 bis

De Commissie geeft personen of ondernemingen die een investeringsproject hebben medegedeeld, de eventuele omtrent de projecten door derden gemaakte opmerkingen of gegeven meningen door, welke de aanbeveling van de Commissie zullen beïnvloeden.

Artikel 4 ter

1. De Commissie maakt, met goedvinden van de betrokken lidstaten, personen en ondernemingen, de investeringsprojecten die haar zijn medegedeeld, alsook de krachtens deze verordening gedane aanbevelingen bekend.

2. De Commissie publiceert een jaarlijks verslag dat de uitvoering van de gedane aanbevelingen beschrijft, alsook de door de betrokken personen en ondernemingen in antwoord op het standpunt van de Commissie getroffen maatregelen.

In dit verslag worden waar nodig de regels inzake het bedrijfsgeheim in acht genomen wanneer de in artikel 44 van het Euratom-Verdrag bedoelde toestemming uiteindelijk niet wordt gegeven."

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 23 juli 2003.

Voor de Commissie
Loyola DE PALACIO
Vice-voorzitter

VERORDENING (EG) Nr. 1353/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 juli 2003

betreffende het beëindigen van de visserij op lodde door vissersvaartuigen die de vlag van een lidstaat voeren

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2847/93 van de Raad van 12 oktober 1993 tot invoering van een controleregeling voor het gemeenschappelijk visserijbeleid⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003⁽²⁾, en met name op artikel 21, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2341/2002 van de Raad van 20 december 2002 tot vaststelling, voor 2003, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Gemeenschap en, voor vaartuigen van de Gemeenschap, in andere wateren met vangstbeperkingen van toepassing zijn, en tot vaststelling van de bij de visserij in acht te nemen voorschriften⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1091/2003⁽⁴⁾, is het voor 2003 aan de Gemeenschap toegekende deel van de totaal toegestane vangsten van lodde vastgesteld.
- (2) Om de naleving te waarborgen van de bepalingen inzake de kwantitatieve beperking van de vangsten uit een bestand waarvoor een quotum is vastgesteld, is het noodzakelijk dat de Commissie de datum vastlegt waarop het aan de Gemeenschap toegekende deel van de totaal toegestane vangsten wordt geacht volledig te zijn opgevist ten gevolge van de vangsten door de vaartuigen die de vlag van een lidstaat voeren.
- (3) Volgens de gegevens die zijn meegedeeld aan de Commissie, hebben de vangsten van lodde in de wateren van ICES-zone V, XIV (wateren van Groenland), door

vaartuigen die de vlag van een lidstaat voeren of die in een lidstaat zijn geregistreerd, het voor 2003 toegekende deel van de totaal toegestane vangsten bereikt. Groenland heeft de vangst uit dit bestand verboden met ingang van 13 juli 2003. Deze datum moet derhalve worden aangehouden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het voor 2003 aan de Gemeenschap toegekende deel van de totaal toegestane vangsten van lodde in de wateren van ICES-zone V, XIV (wateren van Groenland), wordt geacht door vaartuigen die de vlag van een lidstaat voeren of die in een lidstaat zijn geregistreerd, volledig te zijn opgevist.

De visserij op lodde in de wateren van ICES-zone V, XIV (wateren van Groenland), door vaartuigen die de vlag van een lidstaat voeren of die in een lidstaat zijn geregistreerd, is verboden, alsmede het aan boord houden, de overlading en het lossen van vis uit dit bestand die door voormelde vaartuigen gevangen is in deze wateren na de datum van inwerkingtreding van deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 13 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 juli 2003.

Voor de Commissie
Jörgen HOLMQUIST
Directeur-generaal Visserij

⁽¹⁾ PB L 261 van 20.10.1993, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 356 van 31.12.2002, blz. 12.

⁽⁴⁾ PB L 157 van 26.6.2003, blz. 1.

VERORDENING (EG) Nr. 1354/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 juli 2003
tot wijziging van de restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat voor stropen en bepaalde andere
producten van de suikersector

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 27, lid 5, derde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De bij uitvoer in onveranderde vorm voor stropen en bepaalde andere producten van de suikersector toe te passen restituties zijn vastgesteld door Verordening (EG) nr. 1168/2003 van de Commissie ⁽³⁾.
- (2) Toepassing van de in Verordening (EG) nr. 1168/2003 genoemde voorschriften, criteria en uitvoeringsbepalingen op de gegevens, waarover de Commissie op het

huidige tijdstip beschikt, geeft aanleiding tot wijziging van de op dit tijdstip geldende restituties bij uitvoer in de zin als vermeld in de bijlage bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restitutie bij de uitvoer in onveranderde vorm van de in artikel 1, lid 1, onder d), f) en g), van Verordening (EG) nr. 1260/2001 genoemde producten, welke werd vastgesteld in de bijlage van Verordening (EG) nr. 1168/2003 wordt in overeenstemming met de in de bijlage van deze verordening opgenomen bedragen gewijzigd.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 juli 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26.

⁽³⁾ PB L 162 van 1.7.2003, blz. 61.

BIJLAGE

RESTITUTIES BIJ UITVOER IN ONGEWIJZIGDE STAAT VOOR STROPEN EN BEPAALDE ANDERE PRODUCTEN VAN DE SUIKERSECTOR

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg droge stof	45,51 ⁽¹⁾
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg droge stof	45,51 ⁽¹⁾
1702 60 80 9100	S00	EUR/100 kg droge stof	86,47 ⁽²⁾
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,4551 ⁽³⁾
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg droge stof	45,51 ⁽¹⁾
1702 90 60 9000	S00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,4551 ⁽³⁾
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,4551 ⁽³⁾
1702 90 99 9900	S00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,4551 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg droge stof	45,51 ⁽¹⁾
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,4551 ⁽³⁾

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1).

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 1779/2002 (PB L 269 van 5.10.2002, blz. 6).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

S00: alle bestemmingen (derde landen, andere gebieden, bevoorrading en met uitvoer uit de Gemeenschap gelijkgestelde bestemmingen) met uitzondering van Albanië, Kroatië, Bosnië-Herzegovina, Servië en Montenegro, met inbegrip van Kosovo, als omschreven in resolutie nr. 1244 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties van 10 juni 1999 en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië; de uitzondering geldt niet voor suiker die verwerkt is in producten als bedoeld in artikel 1, lid 2, onder b), van Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad (PB L 297 van 21.11.1996, blz. 29).

⁽¹⁾ Alleen geldig voor de in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2135/95 bedoelde producten.

⁽²⁾ Alleen geldig voor de in artikel 6 van Verordening (EG) nr. 2135/95 bedoelde producten.

⁽³⁾ Het basisbedrag is niet van toepassing op stropen met een zuiverheid van minder dan 85 % (Verordening (EG) nr. 2135/95). Het sacharosegehalte wordt overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2135/95 vastgesteld.

⁽⁴⁾ Het basisbedrag is niet van toepassing op het in de bijlage, punt 2, van Verordening (EEG) nr. 3513/92 van de Commissie (PB L 355 van 5.12.1992, blz. 12) bedoelde product.

VERORDENING (EG) Nr. 1355/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 juli 2003

houdende wijziging van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector suiker die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de suikersector ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 27, lid 5, onder a), en artikel 27, lid 15,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De restitutiebedragen welke met ingang van 1 juli 2003 worden toegepast op de in de bijlage bedoelde producten, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen, zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1162/2003 van de Commissie ⁽³⁾.

- (2) Toepassing van de regels en criteria welke zijn aangehaald in Verordening (EG) nr. 760/2003 op de gegevens waarover de Commissie op het huidige tijdstip beschikt, geeft aanleiding tot wijziging van de op dit tijdstip geldende restituties in de zin als vermeld in de bijlage bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restitutiebedragen die zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 760/2003 worden gewijzigd zoals in de bijlage van deze verordening aangegeven.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 juli 2003.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26.

⁽³⁾ PB L 162 van 1.7.2003, blz. 44.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 30 juli 2003 houdende wijziging van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector suiker die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen

Product	Restituties in EUR/100 kg ⁽¹⁾	
	Bij vaststelling vooraf van de restituties	Overige gevallen
Witte suiker	45,51	45,51

⁽¹⁾ Vanaf 1 juli 2003 zijn deze restituties niet van toepassing op niet onder bijlage I bij het Verdrag vallende goederen die naar Estland, Letland, Litouwen, Slovenië, Slowakije of Tsjechië worden uitgevoerd en op de in artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 999/2003 bedoelde goederen wanneer deze naar Hongarije worden uitgevoerd.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 28 juli 2003

betreffende de toepassing van Richtlijn 72/166/EEG van de Raad wat betreft de controle op de verzekering tegen de aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 2626)

(Voor de EER relevante tekst)

(2003/564/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 72/166/EEG van de Raad van 24 april 1972 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering tegen deze aansprakelijkheid⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 90/232/EEG⁽²⁾, en met name op artikel 2, lid 2, en artikel 7, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De huidige betrekkingen tussen de nationale bureaus van verzekeraars van de lidstaten, als gedefinieerd in artikel 1, lid 3, van Richtlijn 72/166/EEG („de bureaus”), en die van de Tsjechische Republiek, Hongarije, Noorwegen, Slowakije en Zwitserland, werden aanvankelijk geregeld door overeenkomsten die een aanvulling vormden op de internationale overeenkomst inzake het stelsel van de groene kaart tussen nationale bureaus van verzekeraars van 2 november 1951 („aanvullende overeenkomsten”). Deze aanvullende overeenkomsten bevatten praktische afspraken met het oog op de opheffing van de verzekeringscontrole ten aanzien van voertuigen die gewoonlijk op het grondgebied van deze landen zijn gestald.
- (2) De Commissie heeft vervolgens beschikkingen gegeven volgens welke iedere lidstaat, overeenkomstig Richtlijn 72/166/EEG, afziet van het verrichten van controle op de verzekering tegen wettelijke aansprakelijkheid ten aanzien van voertuigen die gewoonlijk in een andere lidstaat of op het grondgebied van de bovengenoemde derde landen zijn gestald, en die onder de aanvullende overeenkomsten vallen.

- (3) De nationale bureaus van verzekeraars hebben de teksten van de aanvullende overeenkomsten herzien en eenvormig gemaakt en hebben deze vervangen door één enkele overeenkomst (de „Multilaterale Garantieovereenkomst”) die op 15 maart 1991 werd gesloten in overeenstemming met de beginselen van artikel 2, lid 2, van Richtlijn 72/166/EEG. Deze Multilaterale Garantieovereenkomst werd opgenomen in Beschikking 91/323/EEG van de Commissie⁽³⁾.
- (4) De Commissie heeft vervolgens de Beschikkingen 93/43/EEG⁽⁴⁾, 97/828/EG⁽⁵⁾, 1999/103/EG⁽⁶⁾ en 2001/160/EG⁽⁷⁾ gegeven, volgens welke de lidstaten afzien van het verrichten van controle op de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid ten aanzien van voertuigen die gewoonlijk in een andere lidstaat of op het grondgebied van IJsland, Slovenië, Kroatië of Cyprus zijn gestald.
- (5) Op 30 mei 2002 is in Rethymno (Kreta), overeenkomstig de in artikel 2, lid 2, van Richtlijn 72/166/EEG vervatte beginselen, de „Overeenkomst tussen de nationale bureaus van verzekeraars van de lidstaten van de Europese Economische Ruimte en andere geassocieerde staten” gesloten. In het eerste aanhangsel van deze overeenkomst worden alle bepalingen van de „Uniforme Overeenkomst tussen bureaus” en van de „Multilaterale Garantieovereenkomst” in één document samengevoegd („Algemeen Reglement”). Dit Algemeen Reglement vervangt de beide genoemde overeenkomsten per 1 augustus 2003.
- (6) Daarom dienen de Beschikkingen 91/323/EEG, 93/43/EEG, 97/828/EG, 1999/103/EG en 2001/160/EG op 1 augustus 2003 te worden ingetrokken,

⁽¹⁾ PB L 103 van 2.5.1972, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 129 van 19.5.1990, blz. 33.

⁽³⁾ PB L 177 van 5.7.1991, blz. 25.

⁽⁴⁾ PB L 16 van 25.1.1993, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 343 van 13.12.1997, blz. 25.

⁽⁶⁾ PB L 33 van 6.2.1999, blz. 25.

⁽⁷⁾ PB L 57 van 27.2.2001, blz. 56.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Met ingang van 1 augustus 2003 ziet iedere lidstaat af van het verrichten van controle op de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid ten aanzien van voertuigen die gewoonlijk in een andere lidstaat of op het grondgebied van de Tsjechische Republiek, Kroatië, Cyprus, Hongarije, IJsland, Noorwegen, Slowakije, Slovenië of Zwitserland zijn gestald en die vallen onder de „Overeenkomst van 30 mei 2002 tussen nationale bureaus van verzekeraars van de lidstaten van de Europese Economische Ruimte en andere geassocieerde staten”, welke in de bijlage bij deze beschikking is opgenomen.

Artikel 2

De Beschikkingen 91/323/EEG, 93/43/EEG, 97/828/EG, 1999/103/EG en 2001/160/EG worden met ingang van 1 augustus 2003 ingetrokken.

Artikel 3

De lidstaten stellen de Commissie onverwijld in kennis van de ter uitvoering van deze beschikking genomen maatregelen.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 28 juli 2003.

Voor de Commissie
Frederik BOLKESTEIN
Lid van de Commissie

BIJLAGE

AANHANGSEL

Overeenkomst tussen de bureaus van nationale verzekeraars van de lidstaten van de Europese Economische Ruimte en andere geassocieerde staten

PREAMBULE

Overwegende dat in Richtlijn 72/166/EEG van de Raad (Eerste richtlijn motorrijtuigenverzekering) wordt bepaald dat de nationale bureaus van verzekeraars een overeenkomst sluiten waarbij elk nationaal bureau, overeenkomstig de eigen nationale wetgeving betreffende de verplichte verzekering, de afwikkeling van ongevallen waarborgt die zich op zijn grondgebied hebben voorgedaan en die zijn veroorzaakt door deelneming aan het verkeer van al dan niet verzekerde voertuigen die gewoonlijk op het grondgebied van een andere lidstaat zijn gestald;

Overwegende dat de genoemde richtlijn bepaalt dat voertuigen die gewoonlijk in een derde land zijn gestald, worden behandeld als voertuigen die gewoonlijk in de Gemeenschap zijn gestald wanneer elk nationaal bureau, overeenkomstig de eigen nationale wetgeving betreffende de verplichte verzekering, de afwikkeling van ongevallen waarborgt die zich op zijn grondgebied hebben voorgedaan en die zijn veroorzaakt door deelneming aan het verkeer van deze voertuigen;

Overwegende dat de nationale bureaus van verzekeraars van de lidstaten en de nationale bureaus van verzekeraars van andere staten met het oog op de toepassing van deze bepalingen verscheidene overeenkomsten hebben gesloten om aan de voorwaarden van de richtlijn te voldoen, en dat deze bureaus vervolgens hebben besloten deze overeenkomsten te vervangen door één enkele overeenkomst, getiteld „Multilaterale Garantieovereenkomst tussen bureaus van nationale verzekeraars”, welke op 15 maart 1991 in Madrid werd ondertekend;

Overwegende dat de Raad van bureaus tijdens de algemene vergadering in Rethymno (Kreta) van 30 mei 2002 heeft besloten alle bepalingen van de Uniforme Overeenkomst tussen bureaus en van de Multilaterale Garantieovereenkomst tussen nationale bureaus van verzekeraars die de betrekkingen tussen bureaus regelen, samen te voegen in één document met de titel Algemeen Reglement,

De ondertekenende bureaus hebben de volgende overeenkomst gesloten:

Artikel 1

De ondertekenende bureaus verbinden zich ertoe om, in het kader van hun wederzijdse betrekkingen, de verplichte bepalingen van het Algemeen Reglement, aangenomen door de Raad van bureaus op 30 mei 2002, na te komen alsook de optionele bepalingen die worden vermeld onder afdeling III en, indien van toepassing, onder afdeling II van dit Reglement, waarvan een afschrift in bijlage I van deze overeenkomst is opgenomen.

Artikel 2

De ondertekenende bureaus kennen de andere ondertekenende bureaus de bevoegdheid toe om, zowel in hun naam als in die van hun leden, elke aanspraak op schadevergoeding bij minnelijke schikking te regelen of van elke gerechtelijke of buitengerechtelijke procedure de betekening in ontvangst te nemen, die kan leiden tot schadeloosstelling als gevolg van ongevallen waarop dit Algemeen Reglement betrekking heeft.

Artikel 3

De in artikel 1 bedoelde verbintenis treedt op 1 juli 2003 in werking. Op deze datum zal zij de Uniforme Overeenkomst tussen bureaus alsook de Multilaterale Garantieovereenkomst tussen nationale bureaus van verzekeraars vervangen die de ondertekenaars van deze overeenkomst thans verbinden.

Artikel 4

Deze overeenkomst wordt voor een onbepaalde periode gesloten. Elk ondertekenend bureau kan evenwel besluiten de overeenkomst op te zeggen mits een opzegtermijn van twaalf maanden in acht wordt genomen. De kennisgeving van deze opzegging dient te worden meegedeeld aan de secretaris-generaal van de Raad van bureaus, die de overige ondertekenende bureaus en de Commissie van de Europese Gemeenschappen onverwijld op de hoogte brengt. Het betrokken ondertekenende bureau blijft ingevolge de overeenkomst en haar bijlagen verantwoordelijk voor het afhandelen van verzoeken om terugbetaling in het kader van de behandeling van aanspraken op schadevergoeding, voortvloeiend uit ongevallen die vóór het verstrijken van de bovengenoemde periode hebben plaatsgevonden.

Artikel 5

Deze overeenkomst is opgesteld in drie exemplaren in de Engelse en de Franse taal, en ondertekend door de hieronder genoemde ondertekenende bureaus met betrekking tot het grondgebied van de staat waarvoor elk van deze bureaus bevoegd is.

Eén exemplaar in elk van beide talen wordt respectievelijk bij het secretariaat van de Raad van bureaus, het secretariaat-generaal van het Europees Verzekeringscomité en de Commissie van de Europese Gemeenschappen ingediend.

De secretaris-generaal van de Raad van bureaus doet elk ondertekenend bureau een gewaarmerkt afschrift van deze overeenkomst toekomen.

Ondertekend te Rethymno (Kreta) op 30 mei 2002 door:

Oostenrijk, voor het „Verband der Versicherungsunternehmen Österreichs”: Günter Albrecht, Secretary & Manager

België, voor het Belgisch Bureau van de autoverzekeraars: Alain Pire, Directeur-Secrétaire Général

Zwitserland (en Liechtenstein), voor het „Swiss National Bureau of Insurance”: Martin Metzler, President

Cyprus, voor het „Motor Insurer's Fund”: Aristos Pissiris, President en Andreas Charalambides, Manager/Secretary

Tsjechische Republiek, voor de „Ceská Kancelár Pojistitelu”: Jakub Hradec, Chief Executive

Duitsland, voor het Deutsches Büro Grüne Karte e.V.: Ulf Lemor, Managing Director

Denemarken (en de Faerøer), voor het „Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring”: Steen Leth Jeppesen, Managing Director

Spanje, voor het „Oficina Española de Aseguradores de Automóviles”: José Ignacio Lillo Cebrián, President

Frankrijk, voor het „Bureau Central Français”: Alain Bouchon, President

Finland, voor het „Liikennevakuutuskeskus”: de heer Olli Latola, Chairman of the Board en mevrouw Ulla Niku-Koskinen, Managing Director

Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, de Kanaaleilanden, Gibraltar en het eiland Man, voor het Motor Insurers' Bureau: James Read, Chief Executive

Griekenland, voor het Bureau van motorrijtuigenverzekeraars: Michael Psalidas, voorzitter en George Tzanis, Secretary General

Hongarije, voor het Hongaarse Bureau van motorrijtuigenverzekeraars: István Ragályi, Managing Director

Kroatië, voor het „Hrvatski Ured Za Osiguranje”: Ante Lui, General Manager

Italië (en de Republiek San Marino en Vaticaanstad), voor het „Ufficio Centrale Italiano” (UCI): Raffaele Pellino, President

Ierland, voor het „Motor Insurers' Bureau”: Michael Halligan, Chief Executive

IJsland, voor het „Alþjóðlegar Bifreidatryggingar á Íslandi”: Sigmar Ármannsson, Managing Director

Luxemburg, voor het „Bureau Luxembourgeois des Assureurs”: Paul Hammelmann, Secretary General

Noorwegen, voor het „Trafikkforsikringsforeningen”: Jan Gunnar Knudsen, Managing Director

Nederland, voor het Nederlands Bureau van Motorrijtuigverzekeraars: Frank Robertson, Chairman

Portugal, voor het „Gabinete Português de Carta Verde GPCV”: Maria José Mesquita, vice-voorzitter en Antonio Lourenço, Vogel

Zweden, voor het „Trafikförsäkringsföreningen”: Ulf Blomgren, Managing Director

Slowakije, voor het „Slovenská kancelária poisťovateľov”: Imrich Fekete, voorzitter en Lydia Blaeková, Chief Executive

Slovenië, voor het „Slovensko Zavarovalno Združenje, GIZ”: Tjaša Korbar, Head of the Green Card Bureau (namens Mirko Kaluža, Director)

AANHANGSEL 1

ALGEMEEN REGLEMENT VAN DE RAAD VAN BUREAUS

Preamble

- (1) Overwegende dat de Subcommissie voor het wegvervoer van het Comité voor binnenlands vervoer van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties in 1949 een aanbeveling ⁽¹⁾ heeft gericht tot de regeringen van de lidstaten, waarin zij werden uitgenodigd de verzekeraars, die risico's dekken betreffende de burgerrechtelijke aansprakelijkheid inzake wegverkeer, te verzoeken overeenkomsten te sluiten die tot doel hebben, eenvormige en praktische bepalingen vast te leggen die aan automobilisten toelaten op bevredigende wijze verzekerd te zijn wanneer zij landen betreden waar de verzekering van dergelijke risico's verplicht is;
- (2) Overwegende dat deze aanbeveling de instelling van een éénvormig verzekeringsdocument heeft aangewezen als de meest geschikte maatregel teneinde het vooropgestelde doel te bereiken, met vermelding van de fundamentele principes aangaande de tussen de verzekeraars van de verschillende landen te sluiten overeenkomsten;
- (3) Overwegende dat de Overeenkomst tussen bureaus, waarvan de tekst in november 1951 werd aangenomen door de vertegenwoordigers der verzekeraars van de staten die toen gunstig reageerden op de aanbeveling, de basis heeft gevormd voor de relaties tussen deze verzekeraars;
- (4) Overwegende dat:
 - a) het doel van het systeem, algemeen bekend onder de naam „groene-kaartsysteem”, is het internationaal wegverkeer van motorrijtuigen te vergemakkelijken door mogelijk te maken dat de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven, aan de opgelegde criteria van het bezochte land zou voldoen en bij ongevallen te waarborgen dat de schade-loosstelling van de benadeelden overeenkomstig de reglementering van dat land zou gebeuren;
 - b) de internationale verzekeringskaart voor motorrijtuigen („groene kaart”) — een door de overheden van de staten die de aanbeveling van de Verenigde Naties hebben onderschreven, officieel erkend document — in elk bezocht land het bewijs vertegenwoordigt van verplichte verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van het motorrijtuig dat erop vermeld is, aanleiding kan geven;
 - c) in elke deelnemende staat, een nationaal bureau werd opgericht en officieel erkend teneinde te waarborgen:
 - ten overstaan van zijn overheid, de naleving van de in het land toepasselijke wetgeving door de buitenlandse verzekeraar en binnen dit kader, de schadeloosstelling van de benadeelden;
 - ten overstaan van het bureau van het bezochte land, de verbintenis van de aangesloten verzekeraar, die de burgerrechtelijke aansprakelijkheid verzekert, voortvloeiend uit het gebruik van het bij het ongeval betrokken voertuig;
 - d) ingevolge deze dubbele taak vervuld zonder winstoogmerk, elk bureau moet beschikken over een onafhankelijke financiële structuur, gesteund op de solidariteit van de op zijn nationale markt actieve verzekeraars, die toegelaten zijn tot het uitoefenen van de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven, zodat het de verplichtingen kan naleven in het kader van de overeenkomsten die het binden aan andere bureaus.
- (5) Overwegende dat:
 - a) sommige staten, teneinde het internationale wegverkeer nog meer te versoepelen, de controle van de groene kaart bij het overschrijden van de grens hebben afgeschaft op basis van door hun respectieve bureaus gesloten overeenkomsten, die hoofdzakelijk steunen op de kentekenplaat van de voertuigen;
 - b) de Raad van de Europese Unie aan de bureaus der lidstaten, via de richtlijn van 24 april 1972 ⁽²⁾, heeft voorgesteld een dergelijke overeenkomst te onderschrijven; dat dit laatste, genaamd Aanvullende Overeenkomst tussen bureaus, tot stand kwam op 16 oktober 1972;
 - c) latere overeenkomsten, gesteund op dezelfde principes, toegelaten hebben aan bureaus van andere landen hierbij aan te sluiten; dat deze werden gebundeld in een eenzelfig document getekend op 15 maart 1991 en gekend als Multilaterale Garantieovereenkomst;
- (6) Aangezien het opportuun is in éénzelfde document het geheel van de overeenkomsten die de betrekkingen tussen de bureaus regelen, te bundelen, heeft de Raad van bureaus ter gelegenheid van de algemene vergadering van 30 mei 2002 te Rethymno (Kreta) dit Algemeen Reglement aangenomen.

⁽¹⁾ Aanbeveling nr. 5 van 25 januari 1949, vervangen door bijlage 2 van de Globale Resolutie over het vergemakkelijken van het wegvervoer, aangenomen door de Subcommissie voor het wegvervoer van het Comité voor binnenlands vervoer van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties waarvan de tekst is opgenomen in bijlage 1.

⁽²⁾ Richtlijn 72/166/EEG van de Raad van 24 april 1972 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering tegen deze aansprakelijkheid, waarvan de tekst is opgenomen in bijlage 2.

AFDELING I

ALGEMENE VOORWAARDEN (VERPLICHTE MAATREGELEN)

Artikel 1

Doel

Dit Algemeen Reglement heeft tot doel de betrekkingen tussen nationale bureaus van verzekeraars te regelen in het kader van de toepassing van de beschikkingen van Aanbeveling nr. 5, aangenomen op 25 januari 1949 door de Subcommissie voor het wegvervoer van het Comité voor binnenlands vervoer van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties, vervangen door bijlage 2 van de Globale Resolutie over het vergemakkelijken van het wegvervoer (R.E.4), door de subcommissie aangenomen op haar vierenzeventigste zitting op 25-29 juni 1984, zoals hernomen in haar laatste versie (hierna Aanbeveling nr. 5 genoemd).

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van dit Algemeen Reglement zullen de volgende woorden en begrippen uitsluitend de betekenis hebben die er in onderstaande tekst wordt aan toegekend:

1. „Nationaal Bureau van verzekeraars” (hierna „bureau” genoemd): de in het land waar zij is gevestigd, overeenkomstig Aanbeveling nr. 5 opgerichte beroepsorganisatie, lid van de Raad van bureaus.
2. „Verzekeraar”: elke onderneming die toegelaten is tot de uitoefening van de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven.
3. „Lid”: elke verzekeraar aangesloten bij een bureau.
4. „Correspondent”: een verzekeraar of elke andere natuurlijke of rechtspersoon die door één of meerdere verzekeraars werd aangesteld, onder erkenning van het bureau van het land waar hij is gevestigd, voor de behandeling en de afwikkeling van schade-eisen ontstaan uit ongevallen waarbij voertuigen betrokken zijn, die zij verzekeren, en die plaatsvonden op het grondgebied van het land van vestiging van deze correspondent.
5. „Voertuig”: elk motorrijtuig dat bestemd is om zich anders dan langs spoorstaven over de grond te bewegen en dat door een mechanische kracht kan worden gedreven, alsmede al dan niet aan het motorrijtuig gekoppelde aanhangwagens, op voorwaarde dat het motorrijtuig of de aanhangwagens onderworpen zijn aan de verplichte verzekering in het land waar zij in verkeer gesteld zijn.
6. „Ongeval”: elke gebeurtenis die een vorm van schade heeft veroorzaakt die, volgens de wet van het land waar ze voorkomt, reden geeft tot toepassing van de verplichte verzekering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid voortvloeiend uit het verkeer van om het even welk voertuig.
7. „Benadeelde”: elke persoon die recht heeft op vergoeding van door een voertuig veroorzaakte schade.
8. „Schade-eis”: één of een reeks aanvragen tot vergoeding voorgelegd door een benadeelde of zijn rechthebbenden, en die voortvloeien uit éénzelfde ongeval.
9. „Verzekeringsspolis”: een verplicht verzekeringscontract uitgereikt door een lid van een bureau ter dekking van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid voortvloeiend uit het gebruik van een voertuig.
10. „Verzekerde”: elke persoon wiens aansprakelijkheid gedekt is door een verzekeringspolis.
11. „Groene kaart”: de internationale motorrijtuigenverzekeringskaart, volgens een door de Raad van bureaus goedgekeurd model.
12. „Raad van bureaus”: het orgaan waarbij alle bureaus verplicht aansluiten, belast met het beheer en de werking van het Internationaal verzekeringssysteem tegen aansprakelijkheid betreffende motorrijtuigen (bekend als „het groene-kaartstelsel”).

Artikel 3

Behandeling van de schade-eisen

1. Wanneer een bureau verneemt dat er zich een ongeval heeft voorgedaan op het grondgebied van het land waarvoor het bevoegd is, waarin een uit een ander land afkomstig voertuig betrokken is, moet het overgaan tot een onderzoek zonder te wachten op een formele schade-eis. Het deelt, binnen de kortst mogelijke termijn, deze informatie mee aan de verzekeraar die de groene kaart of verzekeringspolis heeft uitgereikt, of bij gebreke daaraan, aan het betrokken bureau. Om het even welke nalatigheid van het bureau kan in dit opzicht er evenwel niet tegen worden ingeroepen.

Wanneer, in de loop van het onderzoek, het bureau vaststelt dat de verzekeraar van het betrokken voertuig bekend is en dat een correspondent van deze verzekeraar conform de aanbevelingen van artikel 4 werd aangesteld, bezorgt het zonder verwijl de informatie aan de correspondent voor verder vervolg.

2. Wanneer het bureau een schade-eis ontvangt ingevolge een ongeval overkomen onder bovenvermelde omstandigheden en er een correspondent door de verzekeraar werd aangesteld, moet het de schade-eis zonder verwijl aan de correspondent overmaken met het oog op de behandeling en afwikkeling overeenkomstig de beschikkingen van artikel 4. Bij ontstentenis, moet het bureau de verzekeraar die de groene kaart of verzekeringspolis heeft uitgereikt of, bij gebreke daaraan, het betrokken bureau, onmiddellijk meedelen dat het een schade-eis heeft ontvangen en dat het deze zal behandelen of laten behandelen door een lasthebber waarvan het de identiteit bekendmaakt.

3. Het bureau is toegelaten iedere schade-eis door minnelijke schikking te regelen en betekening in ontvangst te nemen van elke buitengerechtelijke of gerechtelijke procedure, die tot vergoeding kan leiden.

4. Elke schade-eis moet door het bureau behandeld worden in volstrekte autonomie en overeenkomstig de wettelijke en reglementaire beschikkingen, die van kracht zijn in het land van het ongeval en die betrekking hebben op de aansprakelijkheid, de vergoeding van de benadeelden en de verplichte motorrijtuigenverzekering, en, in zijn optreden, moet het bureau de belangen van de verzekeraar die de groene kaart of verzekeringspolis heeft uitgereikt of, bij ontstentenis, van het betrokken bureau, zo goed mogelijk behartigen.

Het bureau is als enige bevoegd voor alle vragen aangaande de interpretatie van de in het land van ongeval toepasselijke wetgeving, ook als deze verwijst naar wetbepalingen van een ander land, en de afwikkeling van de schade-eis. Onder voorbehoud van laatstvermelde beschikking, en zo het daartoe uitdrukkelijk wordt uitgenodigd, licht het bureau de verzekeraar of het aanbelangende bureau in, alvorens een definitieve beslissing te nemen.

5. Wanneer de overwogen regeling de voorwaarden of beperkingen die van toepassing zijn op grond van de in het land van het ongeval geldende wetgeving betreffende de verplichte motorrijtuigenverzekering overtreft, maar gedekt is door de verzekeringspolis, moet het bureau desalniettemin overleg plegen met de verzekeraar in verband met dat deel van de schade-eis dat deze voorwaarden of beperkingen overtreft. De goedkeuring van deze verzekeraar is niet vereist indien de toepasselijke wet het bureau verplicht rekening te houden met contractuele waarborgen die de voorwaarden of beperkingen overschrijden, die bij wet voorzien zijn aangaande de wettelijke aansprakelijkheidsverzekering voor motorrijtuigen van het land waar het ongeval is voorgekomen.

6. Het bureau mag niet, op eigen initiatief, zonder schriftelijke toestemming van betrokken verzekeraar of bureau, de behandeling van een schade-eis toevertrouwen aan een lasthebber, die uit hoofde van een contractuele verbintenis financiële belangen heeft bij deze schade-eis. Indien het dit toch doet, zonder dergelijke toestemming, wordt zijn recht op terugbetaling beperkt tot de helft van het normaal terugvorderbare bedrag.

Artikel 4

Correspondenten

1. Behoudens het bestaan van een tegenstrijdig akkoord dat het bindt aan andere bureaus en/of onder voorbehoud van welke wettelijke of reglementaire nationale beschikking ook, bepaalt ieder bureau de voorwaarden onder dewelke het de erkenning van de correspondenten in het land waarvoor het verantwoordelijk is, toekent, weigert of herroept.

De erkenning moet echter automatisch toegekend worden indien ze gevraagd wordt in naam van een lid van een ander bureau, wanneer ze betrekking heeft op een vestiging waarover dit lid beschikt in het land van het aangesproken bureau, op voorwaarde dat het in dat land toegelaten is de burgerrechtelijke aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen uit te oefenen.

2. De bureau van de lidstaten van de Europese Economische Ruimte zijn ertoe gehouden als correspondent te aanvaarden, de schaderegelaars die in hun land door de verzekeraars van de andere lidstaten zijn aangewezen overeenkomstig Richtlijn 2000/26/EG van het Europees Parlement en de Raad⁽¹⁾, wanneer dergelijk verzoek tot hen wordt gericht. Behoudens zware tekortkoming aan de gestelde verplichtingen uit dit artikel, kan de aldus toegekende erkenning niet herroepen worden zolang de betrokken correspondent de hoedanigheid van schaderegelaar behoudt, zoals ze in betrokken richtlijn is omschreven.

3. Enkel de bureaus zijn gerechtigd, op aanvraag van één van hun leden, om de aanvraag tot erkenning van een correspondent gevestigd in het land van een bepaald bureau over te maken aan dat laatste bureau. Deze aanvraag moet per fax of e-mail gericht worden en vergezeld zijn van het bewijs dat de voorgedragen correspondent de gevraagde erkenning aanvaardt.

Binnen een termijn van drie maand, te rekenen vanaf de dag waarop de aanvraag werd ontvangen, kent het bureau de erkenning toe of weigert deze en deelt het zijn beslissing alsook de datum van inwerkingtreding mee aan het bureau, dat de aanvraag heeft overgemaakt, en aan de betrokken correspondent. Indien deze informatie niet werd meegedeeld vóór het verstrijken van deze termijn, wordt verondersteld dat de erkenning toegekend en van kracht is.

4. De correspondent behandelt, overeenkomstig de wettelijke en reglementaire beschikkingen die van kracht zijn in het land van het ongeval en die betrekking hebben op de aansprakelijkheid, de vergoeding van de benadeelden en de verplichte motorrijtuigenverzekering, in naam van het bureau dat hem heeft aangesteld en voor rekening van de verzekeraar die zijn erkenning heeft aangevraagd, de schade-eisen voortvloeiend uit ongevallen die daar overkomen zijn en waarbij voertuigen, verzekerd door de verzekeraar die zijn erkenning heeft aangevraagd, betrokken zijn.

Wanneer de overwogen regeling de voorwaarden of beperkingen die van toepassing zijn op grond van de in het land van het ongeval geldende wetgeving op de verplichte motorrijtuigenverzekering overtreft, maar gedekt is onder de verzekeringspolis, moeten de bepalingen voorzien onder artikel 3.5 door de correspondent nageleefd worden.

⁽¹⁾ PB L 181 van 20.7.2000, blz. 65.

5. Het bureau dat de erkenning van een correspondent toekent, erkent hem als enige bevoegd voor de behandeling en de afwikkeling van schade-eisen in naam van het bureau zelf en voor rekening van de verzekeraar die zijn erkenning heeft aangevraagd. Het bureau is ook verplicht de benadeelde op de hoogte te stellen van deze bevoegdheid en de correspondent alle kennisgevingen te bezorgen die betrekking hebben op deze schade-eisen. Het kan echter op eender welk ogenblik en zonder opgave van reden de plaats van de correspondent innemen bij de behandeling en de afwikkeling van een schade-eis.

6. Indien, om welke reden dan ook, het bureau dat de erkenning heeft toegekend een benadeelde moet vergoeden in de plaats van een correspondent, wordt het onmiddellijk terugbetaald door het bureau dat de aanvraag tot erkenning heeft overgemaakt, volgens de bepalingen voorzien in artikel 5.

7. Onder voorbehoud van de beschikkingen in artikel 4.4 is de correspondent vrij om, samen met de verzekeraar die zijn erkenning heeft aangevraagd, de modaliteiten af te spreken voor de terugbetaling van aan benadeelden gestorte bedragen, alsook voor de berekening van de behandelingsvergoeding, hoewel deze modaliteiten aan de bureaus niet tegenstelbaar zijn.

Wanneer een correspondent de terugbetaling niet krijgt van de bedragen die hij heeft voorgesloten in opdracht van de verzekeraar die zijn erkenning in overeenstemming met artikel 4.4 heeft aangevraagd, wordt hij terugbetaald door het bureau dat hem heeft erkend. Dit bureau wordt dan op zijn beurt terugbetaald door het bureau waarvan de betrokken verzekeraar lid is, volgens de bepalingen voorzien in artikel 5.

8. Wanneer een bureau verneemt dat één van zijn leden beslist geen beroep meer te doen op een correspondent, licht het onmiddellijk het bureau in dat de erkenning heeft aanvaard. Deze laatste dient de datum vast te leggen vanaf dewelke de beëindiging van de erkenning uitwerking heeft.

Wanneer het bureau dat de erkenning van een correspondent heeft aanvaard, beslist deze te herroepen of verneemt dat de correspondent zelf daarvan wenst af te zien, licht het zonder verwijl de bureaus in die de aanvragen tot erkenning m.b.t. deze correspondent hebben overgemaakt. Het deelt hen ook de datum mee waarop de herroeping of de beëindiging van de erkenning uitwerking heeft.

Artikel 5

Terugbetalingsmodaliteiten

1. Wanneer een bureau of de hiertoe aangewezen lasthebber alle schade-eisen voortvloeiend uit eenzelfde ongeval heeft behandeld, richt hij per fax of e-mail, binnen een maximumtermijn van één jaar te rekenen vanaf de laatste betaling verricht ten gunste van een benadeelde, een verzoek tot terugbetaling aan het lid van het bureau dat de groene kaart of de verzekeringspolis heeft uitgereikt of, bij ontstentenis, aan het betrokken bureau zelf. Dit verzoek zal de volgende punten toelichten:

- 1.1. de bedragen uitbetaald als schadevergoedingen aan de benadeelden op basis van een minnelijke schikking of krachtens een rechtelijke beslissing;
- 1.2. de bedragen betaald voor externe diensten inherent aan de behandeling en de afwikkeling van elke schade-eis, alsook kosten die specifiek nodig zijn voor een gerechtelijke procedure, die in gelijkaardige omstandigheden ook zouden zijn opgelopen door een verzekeraar gevestigd in het land van het ongeval;
- 1.3. de behandelingsvergoeding voor het dekken van alle andere kosten, berekend volgens de regels die door de Raad van bureaus goedgekeurd zijn.

Wanneer schade-eisen voortvloeiend uit eenzelfde ongeval geen enkele schadevergoeding tot gevolg hebben gehad, kunnen de bedragen voorzien onder punt 5.1.2 opgeëist worden alsook de minimumbehandelingsvergoeding, bepaald door de Raad van bureaus, overeenkomstig punt 5.1.3.

2. Het verzoek tot terugbetaling vermeldt dat het opgevorderde bedrag betaalbaar is in de nationale munteenheid in het land van de begunstigde, vrij van kosten, binnen een termijn van twee maanden te rekenen vanaf de datum van het verzoek en dat, eens deze termijn verlopen is, verwijlinteressen van rechtswege verschuldigd zijn, berekend tegen een rentevoet van 12 % per jaar vanaf de datum van het verzoek tot en met de datum waarop de bank van de begunstigde het opgevorderde bedrag heeft ontvangen.

Het verzoek tot terugbetaling mag tevens vermelden dat de bedragen vermeld in nationale munteenheid, betaalbaar zijn in euro, tegen de officiële koers in het land van het verzoekende bureau op de datum van het verzoek.

3. Het opgevorderde bedrag mag in geen geval boeten bevatten, borgen of enige andere aan de verzekerde opgelegde financiële straf, die in het land waar het ongeval is overkomen niet kaderen binnen de waarborg voorzien door de verplichte burgerrechtelijke aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen.

4. Op aanvraag van de bestemming van het verzoek tot terugbetaling, worden de bewijsstukken, waaronder ook het objectieve bewijs dat de verschuldigde schadevergoedingen werden uitbetaald aan de benadeelden, zonder verwijl bezorgd, zonder dat dit evenwel de terugbetaling mag vertragen.

5. De terugbetaling van de bedragen voorzien onder de punten 5.1.1 en 5.1.2 kan aangevraagd worden onder de voorwaarden voorzien in dit artikel zelfs indien het bureau nog niet alle schade-eisen voortvloeiend uit hetzelfde ongeval heeft behandeld. De behandelingsvergoeding voorzien onder punt 5.1.3 mag eveneens opgeëist worden indien het hoofdbedrag dat wordt geëist het bedrag vastgelegd door de Raad van bureaus overtreft.

6. Wanneer na uitbetaling van het verzoek tot terugbetaling, een afgewikkelde schade-eis wordt heropend of een verdere schade-eis voor hetzelfde ongeval wordt ingediend, zal het eventueel als behandelingsvergoeding te betalen saldo worden berekend in overeenstemming met de bepalingen die gelden op het ogenblik dat het verzoek tot terugbetaling met betrekking tot de heropende of verdere schade-eis wordt ingediend.

7. Geen enkele behandelingsvergoeding mag worden gevorderd wanneer een ongeval geen aanleiding heeft gegeven tot een schade-eis.

*Artikel 6***Verplichting tot waarborg**

1. Elk bureau waarborgt de terugbetaling van de aan zijn leden door het bureau van het land waarin het ongeval is overkomen of door de hiertoe aangestelde lasthebber opgevorderde bedragen, overeenkomstig de beschikkingen voorzien in artikel 5.

Wanneer een lid de terugbetaling die hem wordt opgevorderd niet uitvoert binnen de termijn van twee maanden voorzien in artikel 5, gaat het bureau waarbij dit lid is aangesloten zelf over tot terugbetaling volgens de hierna beschreven modaliteiten, na ontvangst van de oproep tot waarborg geadresseerd door het bureau van het land waarin het ongeval is overkomen of door de hiertoe aangewezen lasthebber.

Het bureau dat de waarborg verschuldigd is, beschikt over een termijn van één maand om de betaling te verrichten. Wanneer deze termijn verstreken is, worden van rechtswege verwijlinteressen berekend tegen een rentevoet van 12 % per jaar vanaf de datum van de oproep tot waarborg tot de datum waarop het gevraagde bedrag door de bank van de begunstigde is ontvangen.

Deze oproep tot waarborg moet per fax of per e-mail gericht worden binnen een termijn van twaalf maanden te rekenen vanaf de verzending van het verzoek tot terugbetaling bedoeld onder artikel 5. Bij het verstrijken van deze termijn, en onverminderd de eventuele verwijlinteressen dat het zelf zou verschuldigd zijn, zal het bureau dat de waarborg verschuldigd is slechts het bedrag geëist van zijn lid vermeerderd met twaalf maanden interesten berekend tegen een rentevoet van 12 % per jaar, moeten betalen.

De oproep tot waarborg is niet meer ontvankelijk wanneer hij meer dan twee jaar na verzending van het verzoek tot terugbetaling wordt verstuurd.

2. Elk bureau waarborgt dat zijn leden de correspondenten, waarvan zij de erkenning hebben aangevraagd, zouden opdragen om de schade-eisen overeenkomstig de beschikkingen voorzien in de eerste alinea van artikel 4.4 te behandelen en dat zij hen alle documenten zouden bezorgen m.b.t. schade-eisen die bij deze correspondenten of bij het bureau van het land waar het ongeval zich heeft voorgedaan, aanhangig zijn gemaakt.

AFDELING II

BIJZONDERE REGELS BETREFFENDE CONTRACTUELE VERHOUDINGEN TUSSEN BUREAUS STEUNEND OP DE GROENE KAART (OPTIONELE BESCHIKKINGEN)

De beschikkingen van deze afdeling worden toegepast wanneer de contractuele verhoudingen tussen bureaus steunen op de groene kaart.

*Artikel 7***Uitreiking en afgifte van groene kaarten**

1. Elk bureau draagt de verantwoordelijkheid voor de druk of verleent toelating aan zijn leden tot de druk, van groene kaarten.

2. Het laat zijn leden toe groene kaarten uit te reiken aan hun verzekerden uitsluitend voor voertuigen ingeschreven in elk land waarvoor het bevoegd is.

3. Een lid kan echter wel de toelating krijgen om groene kaarten uit te reiken aan zijn verzekerden in elk land waar er geen bureau bestaat en op voorwaarde dat het lid ter plaatse gevestigd is. Deze mogelijkheid wordt beperkt tot voertuigen ingeschreven in het desbetreffende land.

4. Elke groene kaart wordt geacht geldig te zijn gedurende ten minste 15 dagen. Bij ontstentenis moet het bureau dat de uitreiking van de groene kaart heeft toegelaten ten opzichte van de bureaus van de landen waarvoor deze geldig is, zijn waarborg verlenen gedurende 15 dagen te rekenen vanaf de datum vanaf dewelke de kaart geldig is.

5. Wanneer de overeenkomst tussen twee bureaus wordt opgezegd overeenkomstig artikel 16.3.5, verliezen de groene kaarten, die in hun naam werden uitgereikt voor gebruik op hun respectievelijke grondgebieden, iedere geldigheid van zodra de opzegging van de overeenkomst van kracht wordt.

6. Wanneer deze overeenkomst opgezegd of opgeschort wordt overeenkomstig artikel 16.3.6, zal de resterende geldigheid van de groene kaarten, die werden uitgereikt in naam van de betrokken bureaus tot gebruik op hun respectieve grondgebieden, bepaald worden door de Raad van bureaus.

*Artikel 8***Bevestiging van geldigheid van de groene kaart**

Elke aanvraag tot bevestiging van geldigheid van een groene kaart, die per fax of e-mail aan een bureau wordt gericht door het bureau van het land waar het ongeval zich heeft voorgedaan of door de hiertoe gemachtigde lasthebber, moet binnen de drie maand na de aanvraagdatum door een definitief antwoord gevolgd worden. Bij ontstentenis van dergelijk antwoord binnen deze termijn zal de groene kaart als geldig worden beschouwd.

*Artikel 9***Valse, onregelmatig uitgereikte of gewijzigde groene kaarten**

Elke groene kaart, die wordt voorgelegd in een land waarvoor ze geldig is, als uitgereikt onder het gezag van een bureau, verbindt dit laatste tot waarborg ook indien deze groene kaart vals, op onregelmatige wijze is uitgereikt of gewijzigd.

De waarborg van het bureau is echter niet verschuldigd indien dergelijke groene kaart verwijst naar een voertuig dat niet regelmatig ingeschreven is in zijn land, tenzij er werd beroep gedaan op de uitzondering voorzien onder artikel 7.3.

AFDELING III

BIJZONDERE REGELS BETREFFENDE DE CONTRACTUELE BETREKKINGEN TUSSEN BUREAUS, STEUNEND OP HET VERMOEDEN VAN VERZEKERING (OPTIONELE BESCHIKKINGEN)

De beschikkingen van deze afdeling worden toegepast behoudens uitzonderingen wanneer de verhoudingen tussen bureaus steunen op het vermoeden van verzekering.

*Artikel 10***Verplichtingen van de bureaus**

De bureaus waarop de beschikkingen van deze afdeling betrekking hebben, waarborgen de enen ten opzichte van de anderen de terugbetaling van alle bedragen, die op grond van dit Algemeen Reglement betaalbaar zijn en volgen uit gelijk welke schade-eis voortvloeiend uit gelijk welk ongeval waarbij een al dan niet verzekerd voertuig betrokken is dat gewoonlijk is gestald op het grondgebied van de staat waarvoor elk van deze bureaus bevoegd is.

*Artikel 11***Gewoonlijke standplaats**

1. Het grondgebied van de staat waar een voertuig zijn gewoonlijke standplaats heeft wordt, naargelang het geval, bepaald op grond van de volgende criteria:

- 1.1. het grondgebied van de staat waarvan het voertuig een kentekenplaat draagt;
- 1.2. indien voor een bepaald soort voertuigen geen inschrijving bestaat, maar dit voertuig een verzekeringsplaat of een met een kentekenplaat analoog kenteken draagt, het grondgebied van de staat waar deze plaat of dit teken zijn uitgegeven;
- 1.3. indien voor bepaalde typen voertuigen geen inschrijving, verzekeringsplaat of onderscheidingsteken bestaat, het grondgebied van de staat waar de houder van het voertuig zijn woonplaats heeft.

2. Ingeval een aan de inschrijving onderworpen voertuig niet voorzien is van een kentekenplaat of een kentekenplaat draagt dat er niet mee overeenkomt en dat voertuig betrokken is geweest in een ongeval, wordt het grondgebied van de staat waar het ongeval is overkomen beschouwd als het grondgebied waar het voertuig gewoonlijk gestald is voor wat betreft de behandeling van het schadegeval.

*Artikel 12***Uitsluitingen**

De beschikkingen van deze afdeling zijn niet van toepassing op:

1. voertuigen ingeschreven buiten de landen waarvan de bureaus door onderhavige afdeling beoogd worden en waarop een groene kaart betrekking heeft, die werd uitgereikt door een lid van deze bureaus. Bij ongevallen zullen deze bureaus de regels toepassen zoals voorzien in afdeling 2;
2. voertuigen toebehorend aan bepaalde publiekrechtelijke of privaatrechtelijke natuurlijke of rechtspersonen indien de staat waar ze ingeschreven zijn, in de andere staten een instantie of lichaam heeft aangewezen belast met de schade-loosstelling onder de voorwaarden vastgesteld door de wetgeving van het land waar het schadegeval zich heeft voorgedaan;
3. bepaalde typen voertuigen of bepaalde voertuigen met een speciale kentekenplaat, wanneer de toelating tot het verkeer in een bezocht land bij wet onderworpen is aan het bezit door hun houder van een geldige groene kaart of aan het onderschrijven van een grensverzekering;

De lijst van voertuigen beoogd onder punt 12.2 (met inbegrip van de lijst der in andere staten aangewezen instanties of lichamen) en onder punt 12.3, wordt opgesteld door elke betrokken staat en meegedeeld aan de Raad van bureaus door het bureau van deze staat.

*Artikel 13***Bevestiging van gewoonlijke standplaats**

Elke aanvraag tot bevestiging van de gewoonlijke standplaats, gericht tot een bureau, per fax of e-mail, door het bureau van het land waarin het ongeval is overkomen of door de daartoe aangewezen lasthebber, moet een definitief antwoord krijgen binnen drie maand na aanvraag. Bij ontstentenis van dergelijk antwoord binnen deze termijn wordt de gewoonlijke standplaats als bevestigd beschouwd.

*Artikel 14***Beperking in de tijd van de waarborg**

De bureaus mogen de waarborg verschuldigd op grond van artikel 10 beperken in de tijd voor:

1. op basis van een verklaring gericht tot de Raad van bureaus, de voertuigen die een tijdelijke kentekenplaat dragen. In dit geval zal de beperking twaalf maand bedragen te rekenen vanaf het einde van de geldigheidsduur aangeduid op de plaat;
2. elk ander voertuig, op basis van wederzijdse overeenkomsten met andere bureaus die zijn meegedeeld aan de Raad van bureaus.

*Artikel 15***Unilaterale toepassing van de waarborg steunend op het vermoeden van verzekering**

Onder voorbehoud van tegenstrijdige wetsbepalingen kan de unilaterale toepassing van deze afdeling overeengekomen worden in het kader van de bilaterale verhoudingen tussen bureaus.

AFDELING IV

**REGELS BETREFFENDE OVEREENKOMSTEN TUSSEN NATIONALE BUREAUS VAN VERZEKERAARS
(VERPLICHTE BESCHIKKINGEN)***Artikel 16***Bilaterale overeenkomsten — Modaliteiten**

1. De bureaus hebben de mogelijkheid onderling bilaterale overeenkomsten te sluiten, waarbij ze er zich toe verbinden, in het kader van hun wederzijdse verhoudingen, de verplichte beschikkingen van dit Algemeen Reglement na te leven zowel als de optionele beschikkingen die er specifiek in vermeld zijn.
2. Deze overeenkomst is opgesteld in drie exemplaren, ondertekend door de contracterende bureaus, die elk één exemplaar behouden. Het derde exemplaar wordt gericht tot de Raad van bureaus die, na raadpleging van betrokkenen, meedeelt wanneer hun overeenkomst in voege treedt.
3. Deze overeenkomst omvat de volgende verplichte clausules:
 - 3.1. de identificatie der contracterende bureaus met opgave van hun hoedanigheid van lid van de Raad van bureaus zowel als de grondgebieden waarvoor ze verantwoordelijk zijn;
 - 3.2. de verbintenis tot naleving van de verplichte beschikkingen van dit Algemeen Reglement;
 - 3.3. de verbintenis tot naleving van de optionele beschikkingen van dit Algemeen Reglement;
 - 3.4. de wederzijdse toekenning door de bureaus, zowel in hun naam als in naam van hun leden, van de bevoegdheid om elke schade-eis bij minnelijke schikking te regelen of van elke gerechtelijke of buitengerechtelijke procedure de betekening in ontvangst te nemen, die kan leiden tot schadeloosstelling ingevolge ongevallen beoogd door het Algemeen Reglement;
 - 3.5. de onbeperkte duur van de overeenkomst onder voorbehoud van het recht dat elke contractant toekomt om deze overeenkomst op te zeggen mits een opzegtermijn van twaalf maanden, tegelijkertijd meegedeeld aan de andere partij en aan de Raad van bureaus;
 - 3.6. de automatische opzegging of schorsing van de overeenkomst indien één van beide contractanten zijn hoedanigheid van lid van de Raad van bureaus verliest of geschorst ziet.
4. Een model voor deze overeenkomst is opgenomen in bijlage 3.

*Artikel 17***Uitzondering**

1. Als uitzondering op de beschikkingen vermeld onder artikel 16 zullen de bureaus van de lidstaten van de Europese Economische Ruimte hun wederzijdse aansluiting aan dit Algemeen Reglement uitdrukken, overeenkomstig artikel 2 van Richtlijn 72/166/EEG, door middel van een multilaterale overeenkomst waarvan de ingangsdatum vastgelegd wordt door de Commissie van de Europese Gemeenschappen in samenwerking met de Raad van bureaus.
2. De bureaus van de staten die geen lid zijn van de Europese Economische Ruimte hebben de mogelijkheid tot deze multilaterale overeenkomst toe te treden mits naleving van de door het bevoegde comité vastgelegde voorwaarden, overeenkomstig de statuten van de Raad van bureaus.

AFDELING V

WIJZIGINGSPROCEDURE VAN HET ALGEMEEN REGLEMENT (VERPLICHTE BESCHIKKINGEN)*Artikel 18***Procedure**

1. Elke wijziging van dit Algemeen Reglement valt uitsluitend onder de bevoegdheid van de algemene vergadering van de Raad van bureaus.
2. In afwijking van hetgeen voorafgaat:
 - a) behoort elke wijziging van de beschikkingen in afdeling 3 tot de exclusieve bevoegdheid van het hiertoe door de statuten van de Raad van bureaus aangewezen comité. Deze wijziging is van toepassing op de bureaus, die geen lid zijn van dit comité maar die in het kader van hun bilaterale verhoudingen met andere bureaus gekozen hebben voor de toepassing van afdeling 3, en
 - b) behoort elke wijziging van artikel 4.2 tot de exclusieve bevoegdheid van de bureaus van de Europese Economische Ruimte.

AFDELING VI

ARBITRAGE (VERPLICHTE BESCHIKKINGEN)*Artikel 19***Arbitrale clausule**

Eventuele geschillen voortkomend uit dit Algemeen Reglement of betrekking hebbend op dit laatste, zullen beslecht worden via arbitrage, overeenkomstig het tegenwoordig van kracht zijnde Arbitragereglement van de CVNIHR (Commissie der Verenigde Naties voor Internationaal Handelsrecht).

De Raad van bureaus legt het barema voor de honoraria der scheidsrechters alsook de opeisbare kosten vast.

Het gezag tot benoeming wordt uitgeoefend door de voorzitter van de Raad van bureaus of, bij ontstentenis, door de voorzitter van het Comité van benoemingen.

Het aantal scheidsrechters wordt vastgesteld op drie.

De te gebruiken talen voor de arbitrageprocedure zijn het Engels en het Frans.

AFDELING VII

INWERKINGTREDING (VERPLICHTE BESCHIKKING)*Artikel 20***Inwerkingtreding**

De beschikkingen van dit Algemeen Reglement treden in werking op 1 Juli 2003. Op deze datum zal het alle uniforme overeenkomsten vervangen alsook de Multilaterale Garantieovereenkomst.

BIJLAGEN

Bijlage 1: Aanbeveling nr. 5.

Bijlage 2: Richtlijn van 24 april 1972 (72/166/EEG).

Bijlage 3: Modelovereenkomst tussen bureaus.

Het bureau

Lid van de Raad van bureaus

en

Het bureau

Lid van de Raad van bureaus

Verbinden zich ertoe de verplichte beschikkingen van het Algemeen Reglement, aangenomen door de algemene vergadering van de Raad van bureaus op 30 mei 2002, na te komen alsook de optionele beschikkingen vermeld onder afdeling Deze verbintenis is tevens van toepassing op de latere wijzigingen van het vermelde Algemeen Reglement.

Wijzen elkaar de wederzijdse bevoegdheid toe, de betekening van ieder gerechtelijk, of buitengerechtelijk stuk in ontvangst te nemen die tot de betaling van schadevergoeding kan leiden, of op minnelijke wijze iedere schade-eis voortvloeiend uit ongevallen die het voorwerp uitmaken van vermeld Algemeen Reglement af te wikkelen.

Deze overeenkomst wordt gesloten voor onbeperkte duur. Nochtans kan ze opgezegd worden door elkeen van de ondertekenaars mits naleving van een opzegtermijn van twaalf maanden. De kennisgeving van deze opzegging moet tegelijkertijd worden meegedeeld aan de secretaris-generaal van de Raad van bureaus en aan de andere partij.

Er wordt bovendien overeengekomen dat deze overeenkomst van rechtswege opgezegd of geschorst zal zijn indien één der ondertekenaars zijn hoedanigheid van lid van de Raad van bureaus verliest of indien deze hoedanigheid wordt geschorst.

De datum van inwerkingtreding van deze overeenkomst zal door de secretaris-generaal van de Raad van bureaus aan de ondertekenaars worden meegedeeld na ontvangst van een door beide partijen ondertekend exemplaar.

AANHANGSEL 2

LIJST VAN UITZONDERINGEN

OOSTENRIJK

Voertuigen met tijdelijke kentekenplaten die betrokken zijn bij ongevallen welke meer dan twaalf maanden na de afloopdatum die op de tijdelijke kentekenplaten wordt vermeld, hebben plaatsgevonden.

BELGIË

Voertuigen met tijdelijke kentekenplaten die betrokken zijn bij ongevallen welke meer dan twaalf maanden na de afloopdatum die op de tijdelijke kentekenplaten wordt vermeld, hebben plaatsgevonden.

ZWITSERLAND (en LIECHTENSTEIN)

Voertuigen met tijdelijke kentekenplaten die betrokken zijn bij ongevallen welke meer dan twaalf maanden na de afloopdatum die op de tijdelijke kentekenplaten wordt vermeld, hebben plaatsgevonden.

CYPRUS

1. Voertuigen met tijdelijke kentekenplaten die betrokken zijn bij ongevallen welke meer dan twaalf maanden na de afloopdatum die op de tijdelijke kentekenplaten wordt vermeld, hebben plaatsgevonden.
2. Voertuigen van strijdkrachten en ander militair en burgerlijk personeel waarop internationale overeenkomsten van toepassing zijn.

TSJECHISCHE REPUBLIEK

Voertuigen met tijdelijke kentekenplaten die betrokken zijn bij ongevallen welke meer dan twaalf maanden na de afloopdatum die op de tijdelijke kentekenplaten wordt vermeld, hebben plaatsgevonden.

DUITSLAND

1. Voertuigen met tijdelijke kentekenplaten die betrokken zijn bij ongevallen welke meer dan twaalf maanden na de afloopdatum die op de tijdelijke kentekenplaten wordt vermeld, hebben plaatsgevonden.
2. Militaire voertuigen waarop internationale overeenkomsten van toepassing zijn.

DENEMARKEN (en de FAERÖER)

1. Voertuigen met tijdelijke kentekenplaten die betrokken zijn bij ongevallen welke meer dan twaalf maanden na de afloopdatum die op de tijdelijke kentekenplaten wordt vermeld, hebben plaatsgevonden.
2. Militaire voertuigen waarop internationale overeenkomsten van toepassing zijn.

FRANKRIJK (en MONACO)

Militaire voertuigen waarop internationale overeenkomsten van toepassing zijn.

FINLAND

Voertuigen met tijdelijke kentekenplaten die betrokken zijn bij ongevallen welke meer dan twaalf maanden na de afloopdatum die op de tijdelijke kentekenplaten wordt vermeld, hebben plaatsgevonden.

VERENIGD KONINKRIJK VAN GROOT-BRITANNIË EN NOORD-IERLAND (en de KANAALEILANDEN, GIBRALTAR en het EILAND MAN)

NAVO-voertuigen waarop het Verdrag van Londen van 19 juni 1951 en het Protocol van Parijs van 28 augustus 1952 van toepassing zijn.

GRIEKENLAND

1. Voertuigen met tijdelijke kentekenplaten die betrokken zijn bij ongevallen welke meer dan twaalf maanden na de afloopdatum die op de tijdelijke kentekenplaten wordt vermeld, hebben plaatsgevonden. (Voor ongevallen die op of na 1 oktober 1993 hebben plaatsgevonden).
2. Voertuigen van diplomatieke vertegenwoordigingen (Groene kentekenplaten met de letters „CD” en ΔΣ, gevolgd door het kentekennummer).

3. Voertuigen van de strijdkrachten en het militair en het burgerlijk personeel van de NAVO (Gele kentekenplaten met de letters „EA”, gevolgd door het kentekennummer).
4. Voertuigen van de Griekse strijdkrachten (Kentekenplaten met de letters „ES”).
5. Voertuigen van de geallieerde strijdkrachten in Griekenland (Kentekenplaten met de letters „AFG”).
6. Voertuigen met proefplaten (Witte kentekenplaten, met de letters „ΔOK”, gevolgd door een kentekennummer met vier cijfers).

HONGARIJE

Voertuigen met tijdelijke kentekenplaten die betrokken zijn bij ongevallen welke meer dan twaalf maanden na de afloopdatum die op de tijdelijke kentekenplaten wordt vermeld, hebben plaatsgevonden.

ITALIË (alsmede de Republiek SAN MARINO en VATICANSTAD)

1. Voertuigen met tijdelijke kentekenplaten die betrokken zijn bij ongevallen welke meer dan twaalf maanden na de afloopdatum die op de tijdelijke kentekenplaten wordt vermeld, hebben plaatsgevonden.
2. Voertuigen van de strijdkrachten en ander militair en burgerlijk personeel waarop internationale overeenkomsten van toepassing zijn (zoals bijvoorbeeld de kentekenplaat „AFI” en internationale organisaties als de NAVO).
3. Voertuigen zonder kentekenplaten (met name gemotoriseerde fietsen).
4. Landbouwvoertuigen (zoals landbouwtractors, aanhangwagens daarvan en alle andere voertuigen die specifiek voor landbouwwerkzaamheden bestemd zijn).

IERLAND

Voertuigen met tijdelijke kentekenplaten die betrokken zijn bij ongevallen welke meer dan twaalf maanden na de afloopdatum die op de tijdelijke kentekenplaten wordt vermeld, hebben plaatsgevonden.

IJSLAND

Voertuigen met tijdelijke kentekenplaten die betrokken zijn bij ongevallen welke meer dan twaalf maanden na de afloopdatum die op de tijdelijke kentekenplaten wordt vermeld, hebben plaatsgevonden.

LUXEMBURG

Voertuigen met tijdelijke kentekenplaten die betrokken zijn bij ongevallen welke meer dan twaalf maanden na de afloopdatum die op de tijdelijke kentekenplaten wordt vermeld, hebben plaatsgevonden.

NOORWEGEN

Voertuigen met tijdelijke kentekenplaten die betrokken zijn bij ongevallen welke meer dan twaalf maanden na de afloopdatum die op de tijdelijke kentekenplaten wordt vermeld, hebben plaatsgevonden.

NEDERLAND

1. Voertuigen met tijdelijke kentekenplaten die betrokken zijn bij ongevallen welke meer dan twaalf maanden na de afloopdatum die op de tijdelijke kentekenplaten wordt vermeld, hebben plaatsgevonden. (Voor ongevallen die op of na 1 oktober 1993 hebben plaatsgevonden).
2. Particuliere voertuigen van Nederlands defensiepersoneel dat in Duitsland gestationeerd is en de gezinsleden daarvan.
3. Voertuigen van Duits defensiepersoneel dat in Nederland gestationeerd is.
4. Voertuigen die toebehoren aan personen die verbonden zijn aan Headquarters Allied Forces Central Europe.
5. Dienstvoertuigen van de NAVO-strijdkrachten.

PORTUGAL

1. Landbouwmachines en gemotoriseerde mechanische uitrusting waarvoor volgens het Portugese recht geen kentekenplaten vereist zijn.
2. Voertuigen van diplomatieke vertegenwoordigingen van andere landen en van internationale organisaties waarvan Portugal lid is: (Witte kentekenplaten met rode cijfers, voorafgegaan door de letters „CD” of „FM”).
3. Voertuigen die toebehoren aan de Portugese staat: (Zwarte platen met witte cijfers, voorafgegaan door de letters „AM”, „AP”, „EP”, „ME”, „MG” of „MX”, naar gelang van de betrokken overheidsinstantie).

ZWEDEN

Voertuigen met tijdelijke kentekenplaten die betrokken zijn bij ongevallen welke meer dan twaalf maanden na de afloopdatum die op de tijdelijke kentekenplaten wordt vermeld, hebben plaatsgevonden.

SLOWAKIJE

Voertuigen met tijdelijke kentekenplaten die betrokken zijn bij ongevallen welke meer dan twaalf maanden na de afloopdatum die op de tijdelijke kentekenplaten wordt vermeld, hebben plaatsgevonden.

SLOVENIË

Voertuigen met tijdelijke kentekenplaten die betrokken zijn bij ongevallen welke meer dan twaalf maanden na de afloopdatum die op de tijdelijke kentekenplaten wordt vermeld, hebben plaatsgevonden.

AANHANGSEL 3

OPSCHORTENDE CLAUSULES

FRANKRIJK

Het bepaalde van artikel 11, lid 2, van het Algemeen Reglement is niet van toepassing op het Bureau Central Français totdat de Franse regelgeving in die zin is gewijzigd dat naleving is gewaarborgd of totdat een overeenkomst is gesloten die de toepassing van deze bepaling mogelijk maakt.

ITALIË

Het bepaalde van artikel 11, lid 2, van het Algemeen Reglement is niet van toepassing op Ufficio Centrale Italiano (UCI) totdat de regelgeving die in dit land van toepassing is in overeenstemming is gebracht met de toepasselijke wetgeving van de Europese Gemeenschap om naleving van deze bepaling te waarborgen.

PORTUGAL

De bepaling van artikel 11, lid 2, van het Algemeen Reglement is niet van toepassing op Gabinete Português de Carta Verde totdat de regelgeving die in dit land van toepassing is in overeenstemming is gebracht met de toepasselijke wetgeving van de Europese Gemeenschap om naleving van deze bepaling te waarborgen.

ZWITSERLAND

Het bepaalde van artikel 11, lid 2, van het Algemeen Reglement is niet van toepassing op het Swiss National Bureau of Insurance totdat de regelgeving die in dit land van toepassing is in overeenstemming is gebracht met de toepasselijke wetgeving van de Europese Gemeenschap om naleving van deze bepaling te waarborgen.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 25 juli 2003****houdende verlenging van de in artikel 8, lid 2, van Richtlijn 91/414/EEG van de Raad vastgestelde periode***(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 2692)***(Voor de EER relevante tekst)**

(2003/565/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2003/68/EG van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 8, lid 2, derde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 8, lid 2, van Richtlijn 91/414/EEG mag een lidstaat, gedurende een periode van twaalf jaar na de kennisgeving van die richtlijn, toelaten dat gewasbeschermingsmiddelen die werkzame stoffen bevatten die niet in bijlage I bij die richtlijn zijn opgenomen en die twee jaar na de datum van kennisgeving reeds op de markt waren, op de markt worden gebracht, terwijl deze stoffen geleidelijk worden onderzocht in het kader van een werkprogramma.
- (2) In Verordening (EG) nr. 1112/2002 van de Commissie ⁽³⁾ zijn de bepalingen voor de uitvoering van de vierde fase van het werkprogramma zoals bedoeld in artikel 8, lid 2, van Richtlijn 91/414/EEG, vastgesteld. Dat programma is aan de gang en het is nog niet mogelijk gebleken de besluitvorming voor een aantal werkzame stoffen af te ronden.
- (3) Op 26 juli 2001 heeft de Commissie haar voortgangsrapport ingediend ⁽⁴⁾. Zij kwam tot de conclusie dat minder vooruitgang is geboekt dan was verwacht en dat de termijn derhalve dient te worden verlengd voor de werkzame stoffen waarvoor de industrie heeft gemeld zich ertoe te verbinden binnen de vastgestelde termijnen de nodige dossiers op te stellen.

- (4) Voor die werkzame stoffen moet de in artikel 8, lid 2, van Richtlijn 91/414/EEG vastgestelde periode worden verlengd om de indiening van dossiers en de beoordeling daarvan mogelijk te maken.
- (5) Deze verlenging laat onverlet dat overeenkomstig artikel 8, lid 2, vierde alinea, van Richtlijn 91/414/EEG kan worden besloten individuele werkzame stoffen al dan niet in bijlage I bij die richtlijn op te nemen.
- (6) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De in artikel 8, lid 2, van Richtlijn 91/414/EEG vastgestelde periode van twaalf jaar wordt voor de werkzame stoffen van de bijlage bij deze verordening verlengd tot 31 december 2008.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 25 juli 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 230 van 19.8.1991, blz. 1.⁽²⁾ PB L 177 van 16.7.2003, blz. 12.⁽³⁾ PB L 168 van 27.6.2002, blz. 14.⁽⁴⁾ COM(2001) 444 def.

BIJLAGE

LIJST VAN WERKZAME STOFFEN ZOALS BEDOELD IN ARTIKEL 1

A. Chemische stoffen

(2E,13Z)-Octadecadien-1-yl-acetaat	5-Decen-1-ol
(3E,13Z)-Octadecadien-1-yl-acetaat	5-Decen-1-yl acetaat
(3Z,13Z)-Octadecadien-1-yl-acetaat	6-Benzyladenine
(7E,9E)-Dodecadienylacetaat	Azijnzuur
(7E,9Z)-Dodecadienylacetaat	Aluminiumammoniumsulfaat
(7Z,11E)-Hexadecadien-1-yl-acetaat	Aluminiumfosfide
(7Z,11Z)-Hexadecadien-1-yl-acetaat	Aluminiumsulfaat
(9Z,12E)-Tetradecadien-1-yl-acetaat	<i>In de categorie aminozuren, de volgende stoffen:</i>
(E)-11-Tetradecenylacetaat	Gamma-aminoboterzuur
(E)-8-Dodecenylacetaat	L-glutaminezuur
(E,E)-8,10-Dodecadien-1-ol	L-tryptofaan
(E/Z)-8-Dodecenylacetaat	
(E/Z)-9-Dodecen-1-ol	Ammoniumacetaat
(E/Z)-9-Dodecenylacetaat	Ammoniumcarbonaat
(Z)-11-Hexadecen-1-ol	Anthraquinone
(Z)-11-Hexadecen-1-yl-acetaat	Azadirachtin
(Z)-11-Hexadecenal	Beenderolie
(Z)-11-Tetradecen-1-yl-acetaat	Brodifacoum
(Z)-13-Hexadecen-11-ynyl-acetaat	Bromadiolon
(Z)-13-Octadecanol	Calciumcarbide
(Z)-7-Tetradecenal	Calciumchloride
(Z)-8-Dodecenol	Kooldioxide
(Z)-8-Dodecenylacetaat	Chitosaan
(Z)-9-Dodecenylacetaat	Chloralose
(Z)-9-Hexadecenal	Chloorfacinon
(Z)-9-Tetradecenylacetaat	cis-Zeatin
(Z,Z,Z,Z)-7,13,16,19-Docosatetraen-1-yl isobutyraat	Citronellol
1,4-Diaminobutaan (Putrescine)	Citrusextract
1,7-Dioxaspiro-5,5-undecan	Cysteine
1-Decanol	Denathoniumbenzoaat
1-Naftylaceetamide	Didecyl-dimethylammoniumchloride
1-Naftylazijnzuur	Difenacoum
1-Naftylazijnzuurethylester	dodecaan-1-yl-acetaat
1-Tetradecanol	Dodecylalcohol
2,6,6-Trimethylbicyclo(3.1.1)hept-2-ene-4-ol	EDTA en zouten daarvan
2-Naftyloxyacetamide	Ethanol
2-Naftyloxyazijnzuur	Ethoxychine
2-Fenylfenol (incl. natriumzout)	Ethyleen
3,7,11-Trimethyl-1,6,10-dodecatrieen-3-ol (Nerolidol)	Farnesol/(Z,E)-3,7,11-trimethyl-2,6,10-dodecatrieen-1-ol
3,7-Dimethyl-2,6-octadien-1-ol (Geraniol)	

In de categorie vetzuren, de volgende stoffen:

Decaanzuur
 Vetzuurmethylester
 Vetzuurkaliumzout
 Heptaanzuur
 Octaanzuur
 Oliezuur
 Pelargoonzuur (nonaanzuur)

Vetalcoholen

Foliumzuur

Formaldehyde

Mierenzuur

Knoflookextract

Gelatine

Gibberellinezuur

Gibberelline

Glutaraldehyde

Grapefruitpittenextract

Waterstofperoxide

Gehydrolyseerde eiwitten

Indolylazijnzuur

Indolylboterzuur

Ijzersulfaat

Kaolien

Kieselgoer (Diatomeeënaarde)

Lecithine

Californische pap

Magnesiumfosfide

Maltodextrine

Goudsbloemextract

Methylnonylketon

Mimosatenuifloraextract

Nicotine

Paraffineolie

Paprika

Per-azijnzuur

Petroleumoliën

Foxim

In de categorie plantaardige oliën, de volgende stoffen:

Zwarte-bessenknoppenolie

Citronellaolie

Kruidnagelolie

Peperboomolie

Etherische olie (Eugenol)

Etherische oliën

Eucalyptusolie

Guajac-houtolie

Knolflookolie

Citroengrasolie

Marjoleinolie

Olijfolie

Sinaasappelolie

Dennenolie

Raapzaadolie

Soyaolie

Groenemuntolie

Zonnebloemolie

Thijmolie

Ylang-ylangolie

Kaliumwaterstofcarbonaat

Kaliumpermanganaat

Pyrethrines

Kwartzsand

Kwassiehout

In de categorie van op geur gebaseerde afweermiddelen van dierlijke of plantaardige oorsprong, de volgende stoffen:

Bloedmeel

Essentiële oliën

Vetzuren, visolie

Visolie

Schapenvet

Tallolie

Ruwe tallolie

Rotenon

Zeealgenextract

Zeewier

Natriumaluminiumsilicaat

Natriumwaterstofcarbonaat

Natriumhypochloriet

Natriumlaurylsulfaat

Natriummetabisulfiet

Natrium-p-tolueensulfon-chloramide

Zwavel en zwaveldioxide

Zwavelzuur

Tricalciumfosfaat

Trimethylaminehydrochloride

Ureum

Tarwegluten

Zinkfosfide

B. Micro-organismen

Bacillus sphaericus	Neodiprion sertifer nuclear polyhedrosis virus
Bacillus thuringiensis subspecies aizawai	Phlebiopsis gigantea
Bacillus thuringiensis subspecies israelensis	Streptomyces griseoviridis
Bacillus thuringiensis subspecies kurstaki	Trichoderma harzianum
Bacillus thuringiensis subspecies tenebrionis	Trichoderma polysporum
Beauveria bassiana	Trichoderma viride
Beauveria brongniartii (syn. B. tenella)	Verticillium dahliae
Cydia pomonella granulosis virus	Verticillium lecanii
Metarhizium anisopliae	

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 28 juli 2003

inzake de financiële bijdrage voor de uitvoering van door de lidstaten voor 2003 geplande acties voor de tenuitvoerlegging van de in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid geldende controle-, inspectie- en toezichtregelingen

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 2693)

(2003/566/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Beschikking 2001/431/EG van de Raad van 28 mei 2001 betreffende een financiële bijdrage van de Gemeenschap in bepaalde uitgaven van de lidstaten voor de tenuitvoerlegging van de in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid geldende controle-, inspectie- en toezichtregelingen ⁽¹⁾, en met name op artikel 13,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) België, Denemarken, Duitsland, Griekenland, Spanje, Frankrijk, Ierland, Italië, Nederland, Oostenrijk, Portugal, Finland, Zweden en het Verenigd Koninkrijk hebben bij de Commissie programma's voor activiteiten ten behoeve van de controle op de visserij in de periode van 1 januari 2001 tot en met 31 december 2003 ingediend. Deze programma's gaan vergezeld van aanvragen voor een financiële bijdrage in de voor deze programma's vereiste uitgaven. De lidstaten hebben voor 2003 geactualiseerde aanvragen ingediend.
- (2) Voor financieringsaanvragen die betrekking hebben op de in artikel 2 van Beschikking 2001/431/EG genoemde acties, kan een financiële bijdrage van de Gemeenschap worden verleend. Met name gezien het bepaalde in Verordening (EG) nr. 2371/2002 van de Raad ⁽²⁾, wordt prioriteit gegeven aan acties die betrekking hebben op de uitbreiding van het satellietvolgsysteem (VMS) tot vaartuigen van minder dan 24 m, de uitvoering van proefprojecten voor de elektronische uitwisseling van gegevens of voor teledetectie van vissersvaartuigen, alsmede de opleiding van nationale functionarissen.
- (3) Voor elke actie dient te worden bepaald welke percentages gelden voor de financiële bijdrage van de Gemeenschap, welke voorwaarden aan de vergoeding van de uitgaven verbonden zijn en, voor elke lidstaat en elke actie, hoe hoog het totaalbedrag van de subsidiabele uitgaven voor het jaar 2003 is.
- (4) Om de uitbreiding van het satellietvolgsysteem tot vaartuigen van 18 tot en met 24 m te bevorderen, moet het percentage van de bijdrage van de Gemeenschap worden verhoogd tot meer dan 50 % van de subsidiabele uitgaven, met inachtneming van het bij artikel 11 van Beschikking 2001/431/EG bepaalde maximum.

- (5) Overeenkomstig artikel 15 van Beschikking 2001/431/EG zijn de lidstaten verplicht de uitgaven binnen een jaar na het aangaan van de juridische en financiële verbintenis te verrichten; die verbintenis moet uiterlijk in het kalenderjaar volgende op de kennisgeving van de beslissing door de Commissie worden aangegaan.
- (6) Overeenkomstig artikel 17, lid 1, van Beschikking 2001/431/EG zijn de lidstaten verplicht uiterlijk op 31 mei van het jaar volgende op het jaar waarin de uitgaven zijn gedaan, de aanvragen voor terugbetaling van de uitgaven voor te leggen aan de Commissie.
- (7) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor de visserij en de aquacultuur,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Bij deze beschikking worden voor het jaar 2003 en voor elke lidstaat het bedrag van de subsidiabele uitgaven en het percentage van de financiële bijdrage van de Gemeenschap vastgesteld, alsmede de voorwaarden die aan de financiële bijdrage van de Gemeenschap kunnen worden verbonden, voorzover de subsidiabele uitgaven daadwerkelijk worden gebruikt voor de uitvoering van de programma's voor de controle op de visserij.

Artikel 2

De financiële bijdrage van de Gemeenschap in de uitgaven die betrekking hebben op de totstandbrenging van informatica-voorzieningen en computernetwerken voor de uitwisseling van gegevens betreffende de controle, bedraagt ten hoogste 50 % van de subsidiabele uitgaven, met inachtneming van de in bijlage I vermelde maximumbedragen.

Artikel 3

De financiële bijdrage van de Gemeenschap in de uitgaven die betrekking hebben op de beproeving en toepassing van nieuwe technologieën waarmee de controle op de visserij kan worden verbeterd, met uitzondering van die welke worden genoemd in de artikelen 4 en 5, bedraagt ten hoogste 50 % van de subsidiabele uitgaven, met inachtneming van de in bijlage II vermelde maximumbedragen.

⁽¹⁾ PB L 154 van 9.6.2001, blz. 22.⁽²⁾ PB L 358 van 31.12.2002, blz. 59.

Artikel 4

De financiële bijdrage van de Gemeenschap in de uitgaven die betrekking hebben op investeringen in de uitbreiding van het satellietvolgsysteem tot vaartuigen met een lengte over alles van 18 tot en met 24 m, bedraagt ten hoogste 100 % van de subsidiabele uitgaven, met inachtneming van de onderstaande voorwaarden en van de in bijlage III vermelde maximumbedragen:

- van de kosten voor de aanschaf van de op communautaire vissersvaartuigen geïnstalleerde voorzieningen voor de satellietvolgapparatuur komt ten hoogste 4 500 EUR per vaartuig in aanmerking voor een financiële bijdrage;
- voor het gedeelte van de kosten voor de aanschaf van deze voorzieningen boven 1 500 EUR per vaartuig bedraagt de financiële bijdrage van de Gemeenschap slechts ten hoogste 50 %.

Artikel 5

De financiële bijdrage van de Gemeenschap in de uitgaven voor de uitvoering van proefprojecten betreffende de elektronische uitwisseling van gegevens en teledetectieapparatuur bedraagt ten hoogste 100 % van de subsidiabele uitgaven, met inachtneming van de in bijlage IV vermelde maximumbedragen.

Artikel 6

De financiële bijdrage van de Gemeenschap in de uitgaven voor de opleiding van nationale functionarissen die betrokken zijn bij controleactiviteiten, bedraagt ten hoogste 50 % van de subsidiabele uitgaven, met inachtneming van de in bijlage V vermelde maximumbedragen.

Artikel 7

De financiële bijdrage van de Gemeenschap in de uitgaven voor de aanschaf of de modernisering van vaartuigen of vliegtuigen die daadwerkelijk voor de controle, de inspectie en het toezicht op de visserijactiviteiten worden gebruikt, bedraagt ten hoogste 35 % van de subsidiabele uitgaven, met inachtneming van de in bijlage VI vermelde maximumbedragen.

Artikel 8

De financiële bijdrage van de Gemeenschap in de uitgaven voor de invoering van een systeem voor de evaluatie van de uitgaven in verband met het toezicht op de uitvoering van het gemeenschappelijk visserijbeleid, bedraagt 50 % van de subsidiabele uitgaven, met inachtneming van de in bijlage VII vermelde maximumbedragen.

Artikel 9

De lidstaten dienen hun aanvragen om vergoeding van de in deze beschikking bedoelde uitgaven uiterlijk op 31 mei 2006 bij de Commissie in.

Artikel 10

De vergoedings- en voorschotaanvragen in andere munteenheden dan de euro worden in euro's omgerekend volgens de wisselkoers die geldt in de maand waarin de Commissie de aanvraag heeft ontvangen.

Artikel 11

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, Ierland, de Italiaanse Republiek, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Portugese Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.

Gedaan te Brussel, 28 juli 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

ANEXO I — BILAG I — ANHANG I — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I — ANNEX I — ANNEXE I — ALLEGATO I — BIJLAGE I —
ANEXO I — LIITE I — BILAGA I

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución max. de la Comunidad Fællesskabets max. fin. bidrag Max. Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo max. della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição max. da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
BELGIË/BELGIQUE	24 790	12 395
DANMARK	640 000	320 000
DEUTSCHLAND	360 000	180 000
ΕΛΛΑΣ	1 500 000	750 000
ESPAÑA	923 812	461 906
FRANCE	153 000	76 500
IRELAND	615 552	307 776
ITALIA	1 141 370	570 685
NEDERLAND	443 732	221 866
ÖSTERREICH	0	0
PORTUGAL	74 820	37 410
SUOMI	900 000	450 000
SVERIGE	316 904	158 452
UNITED KINGDOM	527 662	431 448 263 831
Total/I alt/Σύνολο/Totale/Totaal/ Yhteensä/Totalt	7 621 642	3 810 821

ANEXO II — BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II — ALLEGATO II —
 BIJLAGE II — ANEXO II — LIITE II — BILAGA II

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución max. de la Comunidad Fællesskabets max. fin. bidrag Max. Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo max. della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição max. da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
BELGIË/BELGIQUE	0	0
DANMARK	0	0
DEUTSCHLAND	127 824	63 912
ΕΛΛΑΣ	1 500 000	750 000
ESPAÑA	755 470	377 735
FRANCE	0	0
IRELAND	0	0
ITALIA	1 106 400	553 200
NEDERLAND	0	0
ÖSTERREICH	0	0
PORTUGAL	0	0
SUOMI	134 000	67 000
SVERIGE	0	0
UNITED KINGDOM	0	0
Total/I alt/Σύνολο/Totale/Totaal/ Yhteensä/Totalt	3 623 694	1 811 847

ANEXO III — BILAG III — ANHANG III — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ — ANNEX III — ANNEXE III — ALLEGATO III —
BIJLAGE III — ANEXO III — LIITE III — BILAGA III

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución max. de la Comunidad Fællesskabets max. fin. bidrag Max. Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo max. della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição max. da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
BELGIË/BELGIQUE	57 800	41 650
DANMARK	759 968	520 234
DEUTSCHLAND	468 000	234 000
ΕΛΛΑΣ	1 276 000	435 000
ESPAÑA	3 150 000	2 100 000
FRANCE	2 100 000	1 500 000
IRELAND	690 000	450 000
ITALIA	11 564 347	3 387 000
NEDERLAND	974 406	661 953
ÖSTERREICH	0	0
PORTUGAL	1 939 868	1 218 000
SUOMI	176 000	96 000
SVERIGE	351 470	210 000
UNITED KINGDOM	0	0
Total/I alt/Σύνολο/Totale/Totaal/ Yhteensä/Totalt	23 507 859	10 853 837

ANEXO IV — BILAG IV — ANHANG IV — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV — ANNEX IV — ANNEXE IV — ALLEGATO IV —
BIJLAGE IV — ANEXO IV — LIITE IV — BILAGA IV

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución max. de la Comunidad Fællesskabets max. fin. bidrag Max. Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo max. della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição max. da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
BELGIË/BELGIQUE	50 000	50 000
DANMARK	400 000	400 000
DEUTSCHLAND	0	0
ΕΛΛΑΣ	0	0
ESPAÑA	0	0
FRANCE	0	0
IRELAND	0	0
ITALIA	950 000	475 000
NEDERLAND	0	0
ÖSTERREICH	0	0
PORTUGAL	0	0
SUOMI	0	0
SVERIGE	259 945	259 945
UNITED KINGDOM	0	0
Total/I alt/Σύνολο/Totale/Totaal/ Yhteensä/Totalt	1 659 945	1 184 945

ANEXO V — BILAG V — ANHANG V — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V — ANNEX V — ANNEXE V — ALLEGATO V —
BIJLAGE V — ANEXO V — LIITE V — BILAGA V

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución max. de la Comunidad Fællesskabets max. fin. bidrag Max. Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo max. della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição max. da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
BELGIË/BELGIQUE	9 914	4 957
DANMARK	100 000	50 000
DEUTSCHLAND	20 713	10 357
ΕΛΛΑΣ	1 500 000	750 000
ESPAÑA	239 793	119 897
FRANCE	70 000	35 000
IRELAND	135 226	0
ITALIA	1 142 116	571 058
NEDERLAND	68 680	34 340
ÖSTERREICH	19 259	9 630
PORTUGAL	0	0
SUOMI	20 000	10 000
SVERIGE	27 319	13 660
UNITED KINGDOM	265 118	132 559
Total/I alt/Σύνολο/Totale/Totaal/ Yhteensä/Totalt	3 618 138	1 741 458

ANEXO VI — BILAG VI — ANHANG VI — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI — ANNEX VI — ANNEXE VI — ALLEGATO VI —
BIJLAGE VI — ANEXO VI — LIITE VI — BILAGA VI

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución max. de la Comunidad Fællesskabets max. fin. bidrag Max. Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo max. della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição max. da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
BELGIË/BELGIQUE	346 510	80 500
DANMARK	4 030 000	0
DEUTSCHLAND	3 613 625	0
ΕΛΛΑΣ	1 100 000	385 000
ESPAÑA	15 118 519	2 832 199
FRANCE	4 600 000	0
IRELAND	9 831 503	3 244 500
ITALIA	350 000	122 500
NEDERLAND	0	0
ÖSTERREICH	0	0
PORTUGAL	8 170 400	0
SUOMI	0	0
SVERIGE	4 458 529	1 560 485
UNITED KINGDOM	14 356 620	4 456 059
Total/I alt/Σύνολο/Totale/Totaal/ Yhteensä/Totalt	65 975 306	12 681 243

ANEXO VII — BILAG VII — ANHANG VII — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII — ANNEX VII — ANNEXE VII —
ALLEGATO VII — BIJLAGE VII — ANEXO VII — LIITE VII — BILAGA VII

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución max. de la Comunidad Fællesskabets max. fin. bidrag Max. Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo max. della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição max. da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
BELGIË/BELGIQUE	0	0
DANMARK	0	0
DEUTSCHLAND	0	0
ΕΛΛΑΣ	400 000	200 000
ESPAÑA	0	0
FRANCE	0	0
IRELAND	0	0
ITALIA	0	0
NEDERLAND	0	0
ÖSTERREICH	0	0
PORTUGAL	0	0
SUOMI	0	0
SVERIGE	0	0
UNITED KINGDOM	0	0
Total/I alt/Σύνολο/Totale/Totaal/ Yhteensä/Totalt	400 000	200 000

(Besluiten aangenomen krachtens titel V van het Verdrag betreffende de Europese Unie)

BESLUIT 2003/567/GBVB VAN DE RAAD

van 21 juli 2003

houdende uitvoering van Gemeenschappelijk Standpunt 1999/533/GBVB inzake de bijdrage van de Europese Unie tot de bevordering van de spoedige inwerkingtreding van het Alomvattend Kernstopverdrag (CTBT)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op Gemeenschappelijk Standpunt 1999/533/GBVB van de Raad van 29 juli 1999 inzake de bijdrage van de Europese Unie tot de bevordering van de spoedige inwerkingtreding van het Alomvattend Kernstopverdrag (CTBT) ⁽¹⁾, en met name op de artikelen 1 en 4, juncto artikel 23, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 4 van Gemeenschappelijk Standpunt 1999/533/GBVB heeft de Europese Unie zich ertoe verbonden alle staten die het CTBT nog niet ondertekend en bekrachtigd hebben, aan te moedigen dit onverwijld te doen, met name de staten genoemd in de lijst van de 44 staten waarvan de bekrachtiging noodzakelijk is voor de inwerkingtreding van het CTBT.
- (2) Het is wenselijk bij te dragen tot het welslagen van de derde conferentie uit hoofde van artikel XIV van het CTBT, die van 3 tot en met 5 september 2003 te Wenen zal plaatsvinden, om de bekrachtigingsprocedure te versnellen, teneinde een spoedige inwerkingtreding van het CTBT te vergemakkelijken,

BESLUIT:

Artikel 1

In het kader van de in artikel 1 van Gemeenschappelijk Standpunt 1999/533/GBVB bedoelde ondersteuning van de spoedige inwerkingtreding van het CTBT, moedigt de Europese Unie alle staten, die dat nog niet hebben gedaan, aan het verdrag onverwijld te ondertekenen en te bekrachtigen.

Te dien einde richt de Europese Unie haar aanmoedigingen tot:

- a) in de eerste plaats, de staten genoemd in de lijst van de 44 staten waarvan de ondertekening en bekrachtiging noodzakelijk is voor de inwerkingtreding van het CTBT;

- b) de staten die het CTBT ondertekend, maar niet bekrachtigd hebben, in het bijzonder de staten die stations van het Internationaal Toezichtstelsel (IMS) zullen huisvesten;
- c) de staten die het verdrag niet ondertekend hebben, in het bijzonder de staten die IMS-stations zullen huisvesten.

Artikel 2

De Europese Unie steunt de bijeenroeping van de conferentie krachtens artikel XIV van het CTBT op politiek niveau.

Artikel 3

Teneinde het bekrachtigingsproces te bespoedigen en de spoedige inwerkingtreding van het verdrag te vergemakkelijken, kan de Europese Unie in contact treden met regionale organisaties (zoals Afrikaanse Unie, Organisatie van Afrikaanse Staten (OAS), Associatie van Zuidoost-Aziatische Staten (ASEAN)).

Artikel 4

Het voorzitterschap zal het voorlopig technisch secretariaat van het CTBT naar behoren op de hoogte houden over de uitvoering van de artikelen 1 en 2.

Artikel 5

Dit besluit wordt van kracht op de datum van aanneming.

Artikel 6

Dit besluit wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, 21 juli 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

F. FRATTINI

⁽¹⁾ PB L 204 van 4.8.1999, blz. 1.

(Besluiten aangenomen krachtens titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie)

KADERBESLUIT 2003/568/JBZ VAN DE RAAD
van 22 juli 2003
inzake de bestrijding van corruptie in de privé-sector

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name op artikel 29, artikel 31, lid 1, onder e), en artikel 34, lid 2, onder b),

Gezien het initiatief van het Koninkrijk Denemarken ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Samen met de mondialisering is de grensoverschrijdende handel in goederen en diensten de laatste jaren toegenomen. Corruptie in de privé-sector van een lidstaat vormt derhalve niet alleen een nationaal, maar ook een grensoverschrijdend probleem dat het meest doeltreffend wordt bestreden door gemeenschappelijke maatregelen van de Europese Unie.
- (2) De Raad heeft op 27 september 1996 de akte tot vaststelling van een protocol bij de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen ⁽³⁾ aangenomen. Het protocol, dat op 17 oktober 2002 in werking is getreden, bevat definities en geharmoniseerde sancties voor corruptiedelicten.
- (3) De Raad heeft op 26 mei 1997 een overeenkomst ⁽⁴⁾ aangenomen ter bestrijding van corruptie waarbij ambtenaren van de Europese Gemeenschappen of van de lidstaten van de Europese Unie betrokken zijn.
- (4) Voorts heeft de Raad op 22 december 1998 Gemeenschappelijk Optreden 98/742/JBZ inzake corruptie in de privé-sector ⁽⁵⁾ aangenomen. Bij de aanneming van het gemeenschappelijk optreden heeft de Raad verklaard overeen te zijn gekomen dat dit gemeenschappelijk optreden op het niveau van de Europese Unie een eerste stap is ter bestrijding van dergelijke corruptie en dat, in het licht van de beoordeling uit hoofde van artikel 8, lid 2, van het gemeenschappelijk optreden, in een later stadium verdere maatregelen zullen worden genomen. Een verslag over de omzetting door de lidstaten van het gemeenschappelijk optreden in het nationale recht is nog niet beschikbaar.
- (5) De Raad heeft op 13 juni 2002 Kaderbesluit 2002/584/JBZ betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten ⁽⁶⁾ aange-

nomen, waarin corruptie genoemd wordt onder de binnen de werkingsfeer van het Europees aanhoudingsbevel vallende delicten waarvan de dubbele strafbaarstelling niet vooraf behoeft te worden getoetst.

- (6) Volgens artikel 29 van het Verdrag betreffende de Europese Unie is het doel van de Unie de burgers in een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid een hoog niveau van zekerheid te verschaffen en wordt deze doelstelling verwezenlijkt door het voorkomen en bestrijden van al dan niet georganiseerde criminaliteit, waaronder corruptie.
- (7) De Europese Raad van Tampere van 15 en 16 oktober 1999 heeft in punt 48 van zijn conclusies corruptie aangemerkt als een sector waarvoor het van bijzonder belang is minimumregels vast te stellen voor de definiëring van strafbare feiten in de lidstaten en voor de strafbaarstelling daarvan.
- (8) Op 21 november 1997 is tijdens een onderhandelingsconferentie een OESO-verdrag inzake de bestrijding van omkoping van buitenlandse ambtenaren bij internationale zakelijke transacties aangenomen; voorts heeft de Raad van Europa een verdrag aangenomen inzake de strafrechtelijke bestrijding van corruptie, dat op 27 januari 1999 voor ondertekening is opengesteld. Dit verdrag hangt samen met een overeenkomst betreffende de oprichting van de Groep van staten tegen corruptie (GRECO). Verder zijn er onderhandelingen begonnen over een VN-verdrag inzake de bestrijding van corruptie.
- (9) De lidstaten hechten er veel belang aan om corruptie in zowel de openbare als de privé-sector te bestrijden, aangezien zij van oordeel zijn dat corruptie zowel in de openbare als in de privé-sector een bedreiging vormt voor de rechtsstaat, de concurrentie in verband met de aankoop van goederen of commerciële diensten vervalst en een gezonde economische ontwikkeling in de weg staat. Tegen deze achtergrond zullen de lidstaten die de overeenkomst van de Europese Unie van 26 mei 1997 en het verdrag van de Raad van Europa van 27 januari 1999 nog niet hebben bekrachtigd, zich erop beraden hoe zij dit zo spoedig mogelijk kunnen doen.

⁽¹⁾ PB C 184 van 2.8.2002, blz. 5.

⁽²⁾ Advies van 22 november 2002 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽³⁾ PB C 313 van 23.10.1996, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB C 195 van 25.6.1997, blz. 2.

⁽⁵⁾ PB L 358 van 31.12.1998, blz. 2.

⁽⁶⁾ PB L 190 van 18.7.2002, blz. 1.

- (10) Dit kaderbesluit beoogt met name te verzekeren dat zowel actieve als passieve corruptie in de privé-sector in alle lidstaten strafbaar is, dat ook rechtspersonen voor deze delicten aansprakelijk kunnen worden gesteld en dat de opgelegde straffen doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn,

HEEFT HET VOLGENDE KADERBESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Definities

In dit kaderbesluit wordt verstaan onder:

- „rechtspersoon”: ieder lichaam dat deze hoedanigheid krachtens het toepasselijke nationale recht bezit, met uitzondering van staten of andere overheidslichamen in de uitoefening van het openbaar gezag en publiekrechtelijke internationale organisaties;
- „plichtsverzuim”: plichtsverzuim zoals omschreven in het nationale recht. Plichtsverzuim in dit kaderbesluit omvat ten minste deloyaal gedrag dat een inbreuk vormt op een wettelijke plicht of, naar gelang van het geval, een inbreuk op beroepsvoorschriften of -instructies die van toepassing zijn in het beroep van een persoon die, in welke hoedanigheid ook, leiding geeft aan of werkt voor een onderneming in de privé-sector.

Artikel 2

Actieve en passieve corruptie in de privé-sector

1. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de volgende opzettelijke gedragingen strafbaar worden gesteld wanneer zij plaatsvinden in het kader van zakelijke activiteiten:
 - a) de gedraging waarbij, onmiddellijk of middellijk, aan een persoon die, in welke hoedanigheid dan ook, leiding geeft aan of werkt voor een onderneming in de privé-sector, een niet-gerechvaardigd voordeel, ongeacht de aard daarvan, voor die persoon zelf of voor een derde wordt beloofd, aangeboden of verstrekt, in ruil voor het verrichten of nalaten door die persoon van een handeling, waarbij die persoon zijn plicht verzuimt;
 - b) de gedraging waarbij een persoon die, in welke hoedanigheid dan ook, leiding geeft aan of werkt voor een onderneming in de privé-sector, onmiddellijk of middellijk een niet-gerechvaardigd voordeel, ongeacht de aard daarvan, voor zichzelf of voor een derde vraagt of aanneemt, dan wel ingaat op een desbetreffende toezegging, in ruil voor het verrichten of nalaten van een handeling, waarbij hij zijn plicht verzuimt.
2. Lid 1 is van toepassing op zakelijke activiteiten in al dan niet op winst gerichte entiteiten.
3. Een lidstaat kan verklaren dat hij de werkingssfeer van lid 1 zal beperken tot gedragingen die de concurrentie in verband met de aankoop van goederen of commerciële diensten vervalsen of zouden kunnen vervalsen.

4. De in lid 3 bedoelde verklaring wordt aan de Raad meegegeeld bij de aanneming van dit kaderbesluit en geldt vijf jaar vanaf 22 juli 2005.

5. Dit artikel wordt tijdig vóór 22 juli 2010 door de Raad opnieuw bezien om te beoordelen of de verklaringen uit hoofde van lid 3 kunnen worden hernieuwd.

Artikel 3

Uitlokking, medeplichtigheid, aanzetting

De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat uitlokking van, medeplichtigheid aan en aanzetting tot de in artikel 2 bedoelde gedragingen strafbaar worden gesteld.

Artikel 4

Sancties en andere strafmaatregelen

1. Elke lidstaat treft de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de in de artikelen 2 en 3 bedoelde gedragingen kunnen worden bestraft met een doeltreffende, evenredige en afschrikkende strafrechtelijke sanctie.
2. Elke lidstaat treft de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de in artikel 2 bedoelde gedragingen kunnen worden bestraft met een maximale gevangenisstraf van ten minste één tot drie jaar.
3. Elke lidstaat treft overeenkomstig zijn grondwettelijke bepalingen en beginselen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat wanneer een natuurlijk persoon in verband met een bepaalde zakelijke activiteit is veroordeeld wegens de in artikel 2 bedoelde gedragingen, die persoon indien nodig en ten minste in gevallen waarin hij of zij een leidende positie heeft bekleed in een onderneming in de desbetreffende sector, tijdelijk een verbod wordt opgelegd om deze of een vergelijkbare zakelijke activiteit in een vergelijkbare positie of hoedanigheid uit te oefenen, indien uit de vastgestelde feiten blijkt dat er een kennelijk gevaar van misbruik van de positie of de activiteit door middel van actieve of passieve corruptie bestaat.

Artikel 5

Aansprakelijkheid van rechtspersonen

1. Elke lidstaat treft de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat rechtspersonen aansprakelijk kunnen worden gesteld voor de in de artikelen 2 en 3 bedoelde strafbare feiten die in hun voordeel worden gepleegd door een persoon die, individueel of als lid van een orgaan van de rechtspersoon handelend, in de rechtspersoon een leidende positie bekleedt, gebaseerd op:
 - a) de bevoegdheid om de rechtspersoon te vertegenwoordigen, of
 - b) de bevoegdheid om namens de rechtspersoon beslissingen te nemen, of
 - c) de bevoegdheid om in de rechtspersoon toezicht uit te oefenen.

2. In aanvulling op het bepaalde in lid 1, treft elke lidstaat de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat een rechtspersoon aansprakelijk kan worden gesteld wanneer, bij gebreke van toezicht of controle van de kant van een van de in lid 1 bedoelde personen, ten voordele van de rechtspersoon een strafbaar feit zoals bedoeld in de artikelen 2 en 3, kon worden gepleegd door een persoon onder het gezag van de rechtspersoon.

3. De aansprakelijkheid van rechtspersonen krachtens de leden 1 en 2 sluit strafvervolgning van natuurlijke personen die als dader, uitlokker of medeplichtige betrokken zijn bij een strafbaar feit zoals bedoeld in de artikelen 2 en 3, niet uit.

Artikel 6

Sancties tegen rechtspersonen

1. Elke lidstaat treft de nodige maatregelen om aan een rechtspersoon die volgens artikel 5, lid 1, aansprakelijk is gesteld, sancties te kunnen opleggen die doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn; deze sancties omvatten al dan niet strafrechtelijke geldboetes en kunnen andere maatregelen omvatten, zoals:

- a) uitsluiting van subsidiëring of steunverlening door de overheid;
- b) tijdelijk of permanent verbod op het uitoefenen van commerciële activiteiten;
- c) plaatsing onder toezicht van de rechter, of
- d) rechterlijk bevel tot ontbinding.

2. Elke lidstaat treft de nodige maatregelen om aan een rechtspersoon die volgens artikel 5, lid 2, aansprakelijk is gesteld, sancties of maatregelen te kunnen opleggen die doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

Artikel 7

Rechtsmacht

1. Elke lidstaat treft de nodige maatregelen om zijn rechtsmacht te vestigen ten aanzien van de strafbare feiten zoals bedoeld in de artikelen 2 en 3, wanneer:

- a) het strafbare feit geheel of gedeeltelijk op zijn grondgebied is gepleegd;
- b) de dader een eigen onderdaan is, of
- c) het strafbare feit is gepleegd ten voordele van een rechtspersoon met domicilie op het grondgebied van die lidstaat.

2. Een lidstaat kan ertoe besluiten niet of slechts in specifieke gevallen of omstandigheden de rechtsmachtregels zoals bedoeld in lid 1, onder b) en c), toe te passen wanneer het strafbare feit buiten zijn grondgebied is gepleegd.

3. Een lidstaat die op grond van het nationale recht zijn eigen onderdanen nog niet overlevert, treft de nodige maatregelen om zijn rechtsmacht ten aanzien van de strafbare feiten zoals bedoeld in de artikelen 2 en 3, te vestigen wanneer die feiten door zijn eigen onderdanen buiten zijn grondgebied zijn gepleegd.

4. Wanneer de lidstaten besluiten lid 2 toe te passen, stellen zij het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie van dat besluit in kennis, eventueel met vermelding van de specifieke gevallen of omstandigheden waarin het besluit van toepassing is.

Artikel 8

Intrekking

Gemeenschappelijk Optreden 98/742/JBZ wordt ingetrokken.

Artikel 9

Uitvoering

1. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om uiterlijk op 22 juli 2005 aan de bepalingen van dit kaderbesluit te voldoen.

2. Uiterlijk op dezelfde datum delen de lidstaten het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie de tekst mee van de bepalingen waarmee zij hun verplichtingen uit hoofde van dit kaderbesluit in hun nationaal recht omzetten. De Raad gaat op basis van een aan de hand van deze gegevens opgesteld verslag en een door de Commissie verstrekte schriftelijke rapportage uiterlijk op 22 oktober 2005 na in hoeverre de lidstaten de nodige maatregelen hebben genomen om aan dit kaderbesluit te voldoen.

Artikel 10

Territoriaal toepassingsgebied

Dit kaderbesluit is van toepassing op Gibraltar.

Artikel 11

Inwerkingtreding

Dit kaderbesluit treedt in werking op de dag van zijn bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, 22 juli 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

G. ALEMANNI